

VOORONTWERP BELEIDSPANNEN MARIENE BESCHERMDE GEBIEDEN

Dienst Marien Milieu

30 april 2008

FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de
Voedselketen en Leefmilieu
Dienst Marien Milieu
Victor Hortaplain 40, bus 10
1050 Brussel

Email: marien.milieu.marin@health.fgov.be

OVERLEG EN INSPRAAK

Tussen nu en 30 juni kan dit voorontwerp van beleidsplan bij de Federale Overheidsdienst en de kustgemeenten geraadpleegd worden en organiseert de Minister, bevoegd voor het mariene milieu overlegvergaderingen in een aantal kustgemeenten.

Voor bijkomende informatie, consulteer de website van de FOD Volksgezondheid
www.health.fgov.be

Aarzel niet om ons uw opmerkingen en bijdragen te sturen naar Marien.Milieu.Marin@health.fgov.be met vermelding "Beleidsplannen voor marien beschermde gebieden".

U kan ook faxen op 02/524 96 43 of schrijven naar:

Dienst Marien Milieu
Directoraat generaal Leefmilieu
FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
Victor Hortaplein 40, bus 10
1060 Brussel

Inhoudstafel

Inleiding - voorwoord

1. Samenvatting	1
2. De beleidsplannen in hun internationale context	3
3. Natura 2000 gebieden in het Belgische deel van de Noordzee	7
3.1. Het Habitatrichtlijngebied Trapegeer Stroombank.....	7
3.1.1. Algemene beschrijving van het gebied	7
3.1.2. Natuurlijke habitats en soorten van het gebied	9
3.2. De Vogelrichtlijngebieden	13
3.2.1. Algemene beschrijving van de drie Vogelrichtlijngebieden	13
3.2.2. Ornithologische belang van de gebieden	18
3.3. Het Gericht Marien Reservaat “Baai van Heist”	21
4. Het gebruik van het mariene beschermde gebied in een zee van chaos	22
4.1. Scheepvaart	23
4.2. Havens	23
4.3. Baggerspeciestorting	24
4.4. Zand- en Grindwinning	24
4.5. Windenergie	25
4.6. Militair gebruik	25
4.7. Communicatie en leidingen	26
4.8. Toerisme	26
4.9. Beroepsvisserij	27
4.10. Maricultuur	30
5. Toegelaten en verboden activiteiten	32
5.1. Plannen en Projecten	32
5.2. Plannen en Programma's door de overheid worden aangenomen	34
5.3. Toegelaten en verboden activiteiten	35
6. Gebruikersovereenkomsten	39
6.1. Bestaande gebruikersovereenkomsten	39
6.2. Evaluatie van de overeenkomsten	41
7. Resultaten en evaluatie van de monitoring	43
7.1. Rapportering	43
7.2. Evaluatie	44
8. Uitdagingen voor het beleid	46
9. Samen maatregelen uitwerken en uitvoeren	48

1 INLEIDING - VOORWOORD

2
3 Dit voorontwerp van beleidsplan gaat over het plan van aanpak van het federaal beleid ten
4 aanzien van de mariene beschermde gebieden in het Belgische deel van de Noordzee en
5 heeft als doel een gunstige staat van instandhouding van deze mariene beschermde
6 gebieden te bereiken.

7
8 Geconfronteerd met rampen op zee en het verlies aan mariene biodiversiteit is de laatste
9 decennia de aandacht voor de bescherming van het mariene milieu toegenomen.
10 Internationale Conventies en het Europese Milieubeleid hebben hierbij een determinerende
11 rol gespeeld, waardoor het voorzorgbeginsel, het duurzaamheid-beginsel, en het beginsel
12 van de vervuiler betaalt geïntegreerd worden in de meeste beleidsdomeinen (mariene en
13 maritieme beleid, visserij, landbouw, en ook biodiversiteit.). Internationaal is afgesproken
14 om tegen 2012 een coherent netwerk van mariene beschermde gebieden te hebben.

15
16 Het federale beleid wil deze mariene engagementen omzetten om de afgesproken
17 doelstellingen te halen. In 1999 werd de Wet Marien Milieu goedgekeurd. In 2005 werden
18 bij Koninklijk Besluit mariene beschermde gebieden ingesteld als federale bijdrage tot het
19 Europese netwerk van beschermde gebieden, het Natura 2000 netwerk. In 2005 zijn ook de
20 eerste reeks van gebruikersovereenkomsten voor deze mariene beschermde gebieden
21 onderhandeld en afgesloten.

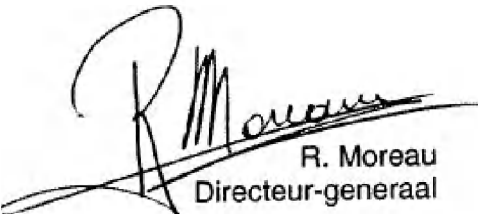
22
23 In 2008 wordt een noodzakelijke bijkomende stap ondernomen. De Dienst Marien Milieu van
24 de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu stelt hierbij het
25 voorontwerp van beleidsplan van deze mariene beschermde gebieden voor en geeft aan
26 andere overheden, belangengroepen en geïnteresseerden de mogelijkheid om op dit
27 voorontwerp te reageren.

28
29 De beleidsplannen moeten gesitueerd worden in de recente economische, sociale en
30 ecologische veranderingen die in het Belgische deel van de Noordzee en in kustzone
31 plaatsvinden. Meer ruimtelijke aanspraken op de zee (windmolenparken, aquacultuur, zand
32 en grindwinning, scheepvaart, ...), veranderingen in de visserijpolitiek, nieuwe vormen van
33 recreatie of activiteiten op land die direct of indirect een effect hebben op het mariene milieu.
34 Daarom zijn de beleidsplannen een wezenlijk onderdeel van ons marien beleid om de
35 biodiversiteit aan soorten en habitattypen in een gunstige staat te brengen. De plannen
36 dragen bij om de "Ecosysteemdiensten" die de zee ons biedt duurzaam veilig te stellen en
37 kaderen in het Europese milieu en mariene beleid.

38
39 Het Belgische deel van de Noordzee is een klein gebied maar één van de meest gebruikte
40 zeeën van de wereld. De doelstellingen, die de Europese natuurrichtlijnen opleggen en de
41 voorstellen in het voorontwerp beleidsplannen zijn een belangrijke eerste stap om tegen
42 2012 een Belgische bijdrage te geven tot het coherent netwerk van mariene beschermde
43 gebieden.

44
45 Het is dus "samen in zee", om binnen de grenzen van het beleid, de wensen maximaal te
46 realiseren.

47
48 De dienst Marien Milieu rekent op uw constructieve medewerking om ons deel van het
49 mariene Natura 2000 netwerk te beschermen!

50
51
52
53

R. Moreau
Directeur-generaal

1. SAMENVATTING

In 2005 neemt de federale regering twee belangrijke beslissingen voor de mariene beschermde gebieden in het Belgische deel van de Noordzee. Er worden, in uitvoering van de EU-Vogelrichtlijn en EU-Habitatrichtlijn 5 Natura 2000 gebieden ingesteld: dit zijn de drie Vogelrichtlijngebieden en twee Habitatrichtlijngebieden (Trapegeer–Stroombank en Vlake van de Raan – maar deze laatste werd, begin 2008, door de Raad van State opgeheven). Daarnaast worden voor deze mariene beschermde gebieden met een aantal gebruikersgroepen overeenkomsten getekend en wordt besloten om in 2008 beleidsplannen

Als eerste stap in dit proces voor de beleidsplannen van de mariene beschermde gebieden, stelt de Dienst Marien Milieu van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu het voorontwerp van beleidsplan voor.

Ontwerp beleidsplannen verschillen van beheerplannen die we o.a van terrestrische, beschermde gebieden kennen. Beleidsplannen zijn op de eerste plaats strategische plannen om samen (beleidsmakers, gebruikers, wetenschappers en het grote publiek) de nodige maatregelen te plannen en uit te voeren om de beschermingsdoelstellingen te halen.

Achtereenvolgens worden de volgende punten in het voorontwerp behandeld.

Na de inleiding-voorwoord en samenvatting wordt in het tweede hoofdstuk de internationale context beschreven die het kader vormt van de federale wetgeving met betrekking tot mariene biodiversiteitbescherming. De kenmerken en de natuurbeschermingswaarden van de Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden worden in het derde hoofdstuk beschreven en in de het volgende (vierde) hoofdstuk wordt het gebruik van de mariene beschermde gebieden beschreven. De beschrijving en analyse van de mogelijke knelpunten zijn belangrijk omdat hierdoor een duidelijk kader ontstaat om de activiteiten die de bedreigde soorten en habitats negatief beïnvloeden door een aangepast beheer te sturen. Bepaalde activiteiten zijn bij wet in al de beschermde gebieden verboden, deze worden eerst aangehaald in hoofdstuk vijf. Vervolgens komen in hoofdstuk zes gebruikersovereenkomsten aan bod. Gedurende de vorige jaren is de mariene biodiversiteit in het Belgische deel van de Noordzee gemonitord en is hierover aan de Europese Commissie gerapporteerd. De resultaten van deze monitoring worden in hoofdstuk zeven beschreven. Vooraleer de maatregelen voor de volgende jaren in het laatste hoofdstuk voor te stellen, wordt in het achtste hoofdstuk de uitdagingen van het beleid toegelicht; ze formuleren de context waarbinnen de maatregelen in de toekomst uitgewerkt moeten worden.

De Dienst Marien Milieu stelt in tenslotte onder de noemer “samen werken” een reeks maatregelen voor die een positief effect hebben op de soorten en habitattypen waarvoor de beschermde gebieden zijn aangeduid.

- De eerste maatregelen pakken de belangrijkste drukken op het milieu aan. Er wordt prioritair aandacht gegeven aan maatregelen voor de verbetering van de kwaliteit van het mariene milieu. Daarna worden maatregelen voorgesteld om de negatieve effecten van de (boomkor)visserij en de verstoring van de beschermde vogelsoorten te verminderen;
- Daarnaast moeten wetenschappelijke en operationele instandhoudingsdoelstellingen bepaald worden en moet een monitoring- en toezichtstelsysteem opgezet worden om het beleid in de toekomst te evalueren en hierover te rapporteren;
- Met een belangrijk pakket aan communicatie- en sensibiliseringsmaatregelen wordt de kennis over de waarde van het mariene milieu vergroot met als doel respect voor de mariene biodiversiteit in alle relevante beleidsdomeinen te verkrijgen.

107 Samenwerking met gebruikers en verscheidene administraties en het oprichten van
108 een adviescommissie zijn hier ook onderdeel van;

- 109 • Vogeltellingen in het mariene deel van de Belgische Noordzee en resultaten van
110 wetenschappelijk onderzoek wijzen op het internationaal belang van de gehele
111 kuststrook voor zeevogels. Er wordt daarom aan wetenschappelijke instellingen
112 gevraagd om op basis van de beschikbare informatie een kaart op te stellen om de
113 vogelrichtlijngebieden te herafbakenen. De wetenschappelijk adviesraad kan zich
114 vervolgens buigen over een voorstel aan de Minister. Tenslotte wordt voorgesteld
115 om soortenactieplannen voor te bereiden en de bestaande wetgeving mbt mariene
116 beschermde gebieden technisch te evalueren. Iedereen heeft baat bij een klare en
117 duidelijke regelgeving.

2. DE BELEIDSPANNEN IN HUN INTERNATIONALE CONTEXT

Beleidsplannen als deel van het internationaal biodiversiteitsbeleid

Met het instellen van beleidsplannen voor mariene beschermde gebieden in het Belgische deel van de Noordzee voert het federale beleid een noodzakelijke wettelijke verplichting uit om de van toepassing zijnde bescherming van het mariene beschermde gebied te beoordelen (dit in toepassing van de gewijzigde MMM wet van 2005).

Het engagement van de federale overheid met betrekking tot mariene gebieden kadert ook in een internationale context.

De federale overheid heeft zich op het niveau van de Europese Raad en andere internationale instellingen meermaals geëngageerd om de biodiversiteit van het marien milieu te beschermen en om mariene beschermde gebieden aan te duiden en te beheren. Achtereenvolgens werden onder andere de volgende overeenkomsten door België goedgekeurd:

- 1971 Het Ramsarverdrag: internationale conventie voor de bescherming en het 'verstandig gebruik' (wise use) van waterrijke gebieden, in oorsprong speciaal als woongebied voor watervogels;
- 1979 De Vogelrichtlijn: EU-Richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 ter bescherming van alle in het wild voorkomende vogelsoorten;
- 1979 Conventie Migrerende Soorten (CMS of Bonn Verdrag): verdrag onder de UNEP inzake de bescherming van een aantal migrerende soorten en de noodzaak om de leefgebieden van bepaalde soorten te beschermen. Voor migrerende soorten in het BNZ zijn twee overeenkomsten van belang: ASCOBANS of het verdrag ter bescherming van kleine walvisachtigen in de Baltische Zee en de Noordzee en AEWa of het verdrag van migrerende Afrikaans-Euraziatische watervogels;
- 1979 Bern Verdrag: initiatief van de Raad van Europa inzake het behoud van in het wild voorkomende dier- en plantensoorten en de daarbij horende natuurlijke milieus. Dit verdrag is middels de EU-Habitatrichtlijn door de EU omgezet;
- 1992 De Habitatrichtlijn: EU-Richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde fauna en flora;
- 1992 Verdrag inzake Biologische Diversiteit of het Verdrag van Rio. Verdrag afgesloten onder de Verenigde Naties.
- 2001 Göteborg Top: Europese regeringsleiders beslissen om de verdere achteruitgang van de biodiversiteit in Europa tegen 2010 te stoppen.
- 2002 Wereldtop Duurzame Ontwikkeling Johannesburg: verklaring van de VN-top om tegen 2012 een netwerk te hebben van mariene beschermde gebieden en om minstens 10% van de mariene gebieden een beschermde status te geven.
- 2003 Bremen Verklaring: verklaring van OSPAR en HELCOM om tegen 2010 een coherent netwerk te hebben van mariene beschermde gebieden.

Beleidsplannen en de implementatie van het Europese Natuurbeleid

Van de zes mariene beschermde gebieden in het Belgische deel van de Noordzee, zijn drie gebieden aangeduid als Speciale Beschermingszone, conform de EU-Vogelrichtlijn, twee¹ gebieden als Speciale Zone voor Natuurbehoud, conform de EU-Habitatrichtlijn en één gebied als Gericht Marien Reservaat.

De Speciale Beschermingszones (ook Vogelrichtlijngebieden genoemd) zijn de gebieden SBZ1, SBZ2 en SBZ3; de Speciale Zones voor Natuurbehoud (ook Habitatrichtlijngebieden genoemd) zijn ingesteld door het KB van 14 oktober 2005². Deze gebieden maken deel uit van het EU-netwerk van beschermde gebieden of het Natura 2000 netwerk. Het gericht marien reservaat van de Baai van Heist (ingesteld door het KB van 5 maart 2006), maakt formeel geen deel uit van het Europese netwerk van beschermde gebieden.

Het Europese natuurbeleid heeft zonder meer op een belangrijke manier bijgedragen tot het federale beleid mbt mariene beschermde gebieden. Over beide EU-natuurrichtlijnen is door de Europese Commissie uitvoerig gecommuniceerd en de website van het DG Milieu van Europese Commissie kan voor bijkomende informatie geconsulteerd worden:

(http://ec.europa.eu/environment/nature_biodiversity/index_en.htm)

Een aantal beginselen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn zijn richtinggevend voor de beleidsplannen. Deze beginselen worden hier summier aangehaald en – waar nodig - in volgende delen van het beleidsplan meer in detail behandeld.

Staat van instandhouding

- Vogelrichtlijn: de verplichting om alle nodige maatregelen te nemen om de populatie van de in art 1 bedoelde soorten op een niveau te houden of te brengen dat met name beantwoordt aan de ecologische, wetenschappelijke en culturele eisen, waarbij tevens rekening wordt gehouden met economische en recreatieve eisen. Het beleid mag niet leiden tot een verslechtering van de situatie mbt de instandhouding van de in art 1 bedoelde vogelsoorten (art 13).
- Habitatrichtlijn: de verplichting om de soorten of natuurlijk habitat waarvoor het gebied is aangewezen in de “gunstige staat van instandhouding” te houden. (art 1).

Beschermingsregime

- Hetzelfde beschermingsregime geldt voor de Vogel- en de Habitatrichtlijngebieden. Het artikel 4.4 van de Vogelrichtlijn is vervangen door het artikel 6.2 tot 6.4 van de Habitatrichtlijn.
- De lidstaten zorgen ervoor dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van de soorten waarvoor de gebieden zijn aangeduid, niet verslechteren en dat er geen storende factoren met een significant negatief effect op deze soorten of natuurlijke habitats optreden (art 6.2).
- Voor elk plan of project dat niet direct verband houdt of nodig is voor het beheer van het gebied; wordt een passende beoordeling opgesteld en wordt beschreven hoe omgegaan moet worden in geval van negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen (art 6.3 en 6.4).

¹ Arrest van de Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak, nr 179.254 van 1 februari 2008 in de zaak A. 169.087/VII-35.198. In deze uitspraak vernietigt de RvS de aanduiding van de Vlakte van de Raan als Speciale Beschermingszone voor Natuurbehoud door het KB van 14 oktober 2005.

² KB van 14 oktober 2004 tot instelling van de speciale beschermingszones en speciale zones voor natuurbehoud in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België. (Hierna KB instelling speciale beschermingszones genoemd).

Rapportering en monitoring

- Driejaarlijkse rapportering aan de EC van de implementatie van de Vogelrichtlijn (art 12)
- Monitoringsverplichting (art 11) en zesjaarlijkse rapportering aan de EC over het beheer van de Habitatrichtlijngebieden (art 17).

Beleidsplannen en het Europese mariene milieubeleid

Echter, twee andere EU richtlijnen zijn ook bepalend voor wat het marien milieu betreft en hun omzetting is ook een belangrijk onderdeel in de beleidsplanning met betrekking tot mariene beschermde gebieden.

- De EU Kaderrichtlijn Water (29000/60/EEG). De doelstelling van de richtlijn is om een goede biologische en chemische waterkwaliteit te bereiken in 2015, niet alleen in meren en rivieren, maar ook in de kustwateren. De goede ecologische toestand dient aangetoond te worden aan de hand van monitoring van een aantal vereiste parameters voor het fytoplankton en bepaalde ongewervelde bodemdieren en aan de hand van monitoring van een aantal prioritaire chemische stoffen.
- De recent goedgekeurde EU Kaderrichtlijn Mariene Strategie. De ultieme doelstelling van deze voorgestelde richtlijn is het bereiken van een goede milieutoestand van het mariene milieu tegen 2020. De voorgestelde richtlijn omschrijft alleen gemeenschappelijke doelstellingen en beginselen op EU-niveau. Zij behelst o.a. de instelling van Europese mariene regio's als beheerseenheden ten behoeve van de uitvoering. Van de lidstaten wordt verlangd dat zij voor hun mariene wateren in elke mariene regio een mariene strategie ontwerpen. De Europese Raad en het EP bereikten eind 2007 een akkoord in tweede lezing op basis van de tekst van het gemeenschappelijk standpunt van de Raad. Na juridische en taalkunde controle en uiteindelijke goedkeuring van het compromis op de Raad, zal de richtlijn klaar zijn voor publicatie in het Publicatieblad.

Besluit:

De beleidsplannen voor de mariene beschermde gebieden hebben op de eerste plaats tot doel ervoor te zorgen dat de soorten en habitattypen (met hun typische soorten) waarvoor de gebieden zijn aangewezen in een gunstige staat van instandhouding te brengen. Door de internationale context worden beleidsplannen ook in een interface geplaatst met andere beleidsdomeinen die bijkomend voorwaarden scheppen om het gebiedsbeleid succesvol uit te voeren:

- Het soortenbeleid: deels in uitvoering van een aantal internationale verplichtingen zijn op dit ogenblik een aantal mariene soorten bij KB wettelijk beschermd. Er is echter voor deze soorten nood aan het opstellen van een soortenactieplan (met beschrijving van de soort, status, bedreigingen of milieudrukken die staat van instandhouding negatief beïnvloeden, doelstellingen, voorgestelde acties en bevoegde administraties; monitoring, onderzoeksnoten, communicatie, ...)
- Het mariene beleid: een goede kwaliteit van het zeewater en het mariene sediment is nodig om in beschermde mariene gebieden de soorten en habitattypen waarvoor deze gebieden zijn aangewezen in een gunstige staat van instandhouding te brengen. De doelstellingen van Kaderrichtlijn water en voor de Richtlijn Mariene Strategie milieu zijn dus complementair aan de doelstellingen van de beschermde

275 mariene gebieden; monitoring, beleidsevaluatie en rapportering moeten dus op
276 elkaar afgestemd worden.
277

- 278 • Het geïntegreerd kustzonebeheer: de kwaliteit van het mariene milieu wordt in zeer
279 grote mate bepaald door de wisselwerking tussen het land en de zee. In het kader
280 van de Belgische rapportering inzake Aanbeveling 2002/413/EC (Europese
281 Aanbeveling inzake Geïntegreerd Kustzonebeheer) werden de verschillende land-zee
282 interacties in kaart gebracht en wordt gesteld dat er voor wat betreft het beheer van
283 de kustzone (land en zee) onvoldoende integratie is in het beleid (Anon 2006, MIRA
284 2006);
285
- 286 • Het visserijbeleid: de beginselen van het milieubeleid (beginsel van preventief
287 handelen, het voorzorgsbeginsel, beginsel van duurzaam beheer, herstelbeginsel en
288 beginsel van de vervuiler betaalt) vindt men terug in de Europese Visserijbeleid en
289 vertalen de wil van de Europese Raad om het visserijbeleid te integreren in het
290 Europese Milieubeleid, waarvan het EU-Biodiversiteitsactieplan (en Natura 2000) een
291 essentieel onderdeel is.
292

3. NATURA 2000 IN HET BELGISCHE DEEL VAN DE NOORDZEE

3.1. Het Habitatrichtlijngebied Trapegeer Stroombank

3.1.1. Beschrijving van het gebied

Dit 181,20 km² grootte gebied omvat de ondiepe zee en het zuidwest - noordoost georiënteerde zandbanksysteem (de Kustbanken) tot ongeveer 3nm voor de kust, tussen de Frans-Belgische grens en het weststaketsel van de Haven van Oostende. Het omvat dus zowel de zandbanken als de depressies tussen de zandbanken. Bij laagwater bevinden de toppen of kruinzones van deze zandbanken zich op nauwelijks enkele meters diepte en vallen bij laagwater soms plaatselijk droog (Fig. 1)

Door de nabijheid van het Kanaal is de waterkwaliteit in dit gebied relatief meer bepaald door water dat door het Kanaal beweegt dan door het met nutriënten en vuilvrachten verrijkte water van het Schelde-Maas en Rijn estuarium.

Het is een dynamisch gebied met sterke getijdenstromen en golfwerking. Dit complexe systeem van zandbanken en geulen (bathymetrie) en de sterke (hydro)dynamiek is bepalend voor de hoge diversiteit aan sedimenttypes. Er wordt op plaatsen van hoge dynamiek (toppen zandbanken) grover materiaal afgezet, terwijl in de geulen fijner materiaal wordt afgezet.

Dit gebied is ingesteld door het KB van 14 oktober 2005³ als Speciale Zone voor Natuurbehoud of Habitatrichtlijngebied, conform de EU-Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Het Natura 2000 Standaard Gegevensformulier (Natura 2000 Standard Data Form)⁴ stelt dit gebied voor als potentieel gebied van communautair belang voor omwille van het voorkomen van het natuurlijke habitatype "permanent met zeewater van geringe diepte overstroomde zandbanken (code 1110)" omdat een zeer groot deel van dit gebied uit dit natuurlijk habitat bestaat en het andere natuurlijk habitatype "bij eb droogvallende slikwadden en zandplaten (code 1140)" dat slechts zeer beperkt in dit gebied voorkomt⁵. Het gebied is ook van Europees belang omwille van het voorkomen van een aantal bijlage II soorten, in de eerste plaats de Bruinvis (*Phocaena phocaena*) maar ook de Gewone zeehond (*Phoca vitulina*) en de Grijze zeehond (*Halichoerus grypus*).

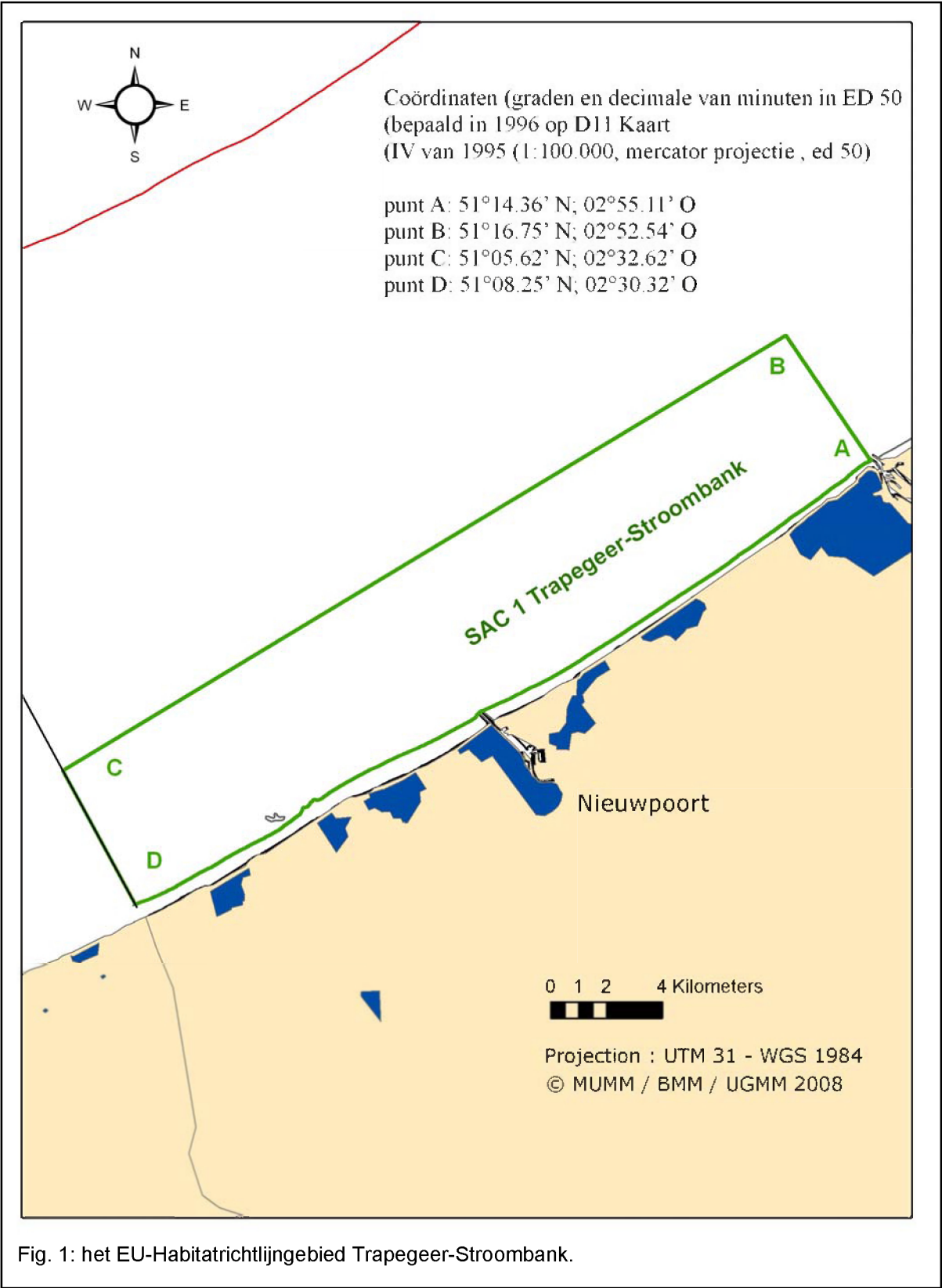
De Trapegeer-Stroombank is opgenomen in de beschikking van de Europese Commissie van 7 december 2004⁶ met de vermelding "*aangezien de kennis van de presentatie en de verspreiding van de typen natuurlijke habitats van bijlage I en de soorten van bijlage II van de richtlijn welke voorkomen in de mariene gebieden (territoriaal gebied en EEZ) nog steeds onvolledig is, kan niet worden geconcludeerd of het netwerk ten aanzien van die habitattypen en soorten volledig dan wel onvolledig is*". Dit geldt voor wat het BNZ betreft voor het habitatype 1110 en voor de vier bijlage II soorten die in dit gebied voorkomen. Algemeen geldt dit echter ook voor de meeste bijlage I en bijlage II soorten omdat de voorgestelde mariene Habitatrichtlijngebieden nog niet door het Europese Milieuagentschap zijn geëvalueerd.

³ KB van 14 oktober 2005 (BS van 31.10.2005) tot instelling van speciale beschermingszones en speciale zones voor natuurbehoud in de zeegebieden onder rechtsbevoegdheid van België. (Hierna KB instelling mariene beschermde gebieden genoemd). De Natura 2000 code van dit gebied is BEMNZ001.

⁴ Dit zijn de formulieren die ingevuld worden Natura 2000 gebieden bij de Europese Commissie aan te melden.

⁵ Voor een beschrijving van de mariene bijlage I habitattypen wordt verwezen naar de "*Natura 2000 guidelines*" van de Europese Commissie, DG Leefmilieu (EC 2006).

⁶ Beschikking van de Commissie van 7 december 2004 tot vaststelling, op grond van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad, van de lijst van gebieden van communautair belang voor de Atlantische biogeografische regio. Publicatieblad EU 29.12.2004.

340
341
342
343

Het gebied omsluit tevens het RAMSAR gebied “Vlaamse Banken” dat tot een diepte van 6 m beneden laag laagwaterspring gaat en dat aangeduid is als RAMSAR-gebied voor de daar verblijvende Zee-eenden en Futen (*Melanitta nigra*, *Melanitta fusca*, *Somatoria molissima* en *Podiceps cristatus*).

Kwetstbaarheid:

In het gebied worden verschillende activiteiten uitgeoefend, onder meer recreatie (onder andere door de nabijheid van de jachthaven van Nieuwpoort), visserij, militaire oefeningen (nabijheid van Koksijde), en scheepvaart. Vervuiling van het zeewater, inclusief eutrofiëring, verstoring van benthos en doelsoorten, en overbevissing kunnen negatieve effecten hebben op de soorten of natuurlijke habitats waarvoor dit gebied als Natura 2000 gebied is aangeduid.

Instandhoudingsdoelstelling:

Het KB van 5 oktober tot instelling van de speciale zone voor Natuurbehoud Trapegeer-Stroombank vermeldt de volgende algemene behoudsmaatregelen:

- Het behoud van de natuurlijke habitats in een gunstige staat van instandhouding;
- Er zal gezorgd worden dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van de soorten in de speciale zone voor natuurbehoud niet verslechtert en dat er geen storende factoren optreden voor de beschermde soorten die in de speciale zones voor natuurbehoud voorkomen, voor zover deze factoren een significant effect op deze beschermde soorten zouden kunnen hebben.

3.1.2. Natuurlijke habitats en soorten van Europees belang in het gebied

1110 Permanent met zeewater van geringe diepte overstroomde zandbanken

Bij dit gebied gaat het om meer dan de zandbanken of zandbanktoppen alleen. Belangrijk bij de definitie van dit habitat is dat aandacht wordt gegeven aan de verschillende sedimentklassen (“*larger grain size including boulders and cobbles or smaller grain size including mud*”) en dat dit habitat zelden dieper zijn dan 20 meter voorkomt, hoewel het ook beneden 20 m kan voorkomen en kan aangeduid worden als deel van een Habitatrichtlijngebied. Mogelijke associaties met “Bij eb droogvallende slikwadden en zandplaten” (1140), “Estuaria” (1130), “riffen” (1170).

Deze diversiteit in sedimentatietypes, aan dynamiek en gradiënten in waterkwaliteit heeft tot gevolg dat zich in dit gebied een soortenrijk en gevarieerd marien leven heeft gevormd, een biodiversiteit die op dit ogenblik vooral in het bodemleven (benthos) tot uiting komt. Hoewel specifiek voor dit gebied geen afzonderlijke lijst van soorten gekend is, geeft het totaal van 265 macrobenthische soorten in het BNZ een indicatie van de macrobenthische biodiversiteit van dit deel van de Noordzee. Onder macrobenthos verstaat men de soorten van voornamelijk borstelwormen, schelpdieren en schaaldieren (Degraer et al 2006). Het eindrapport BWZee project (Deraus et al 2007) geeft een lijst van regelmatig voorkomende en zeldzame macrobenthossoorten.

Door de diversiteit aan bodemtypes en dynamiek komen ook verschillende macrobenthische gemeenschappen voor en is ook de densiteit aan soorten (aantal soorten per m²) verschillend. In de zachte sedimenten (zand-slib) van het BNZ worden vijf macrobenthische gemeenschappen onderscheiden, gemeenschappen die vooral gedefinieerd worden door de

zand-slib gradiënt (Degraer et al. 2003, Van Hoey et al. 2004)⁷. Vier van deze gemeenschappen komen voor in de Speciale Zone voor Natuurbehoud (zie tabel 1).

Gemeenschap	<i>Ophelia limacina</i> – <i>Glycera lapidum</i>	<i>Nephtys cirrosa</i>	<i>Abra alba</i> – <i>Mysella bidentata</i>	<i>Macoma bentic</i>	<i>Barnea candida</i>
Sediment	Grofzandige sedimenten ver van de kust	Iets fijnzandiger sediment dan OI-GI	Fijnzandig en aangerijkt met slib	Zeër fijnzandig en meer aanrijking met slib	Op tertiaire kleilagen
Soortenrijkdom	Zeër laag	Zeër laag	Hoog	Lager	Laag
Dichtheid	Zeër laag	Zeër laag	Hoog	lager	Laag
Opmerking	Voornamelijk ver van de kust	Meest wijd verbreide gemeenschap in BNZ	Rijkste macrobenthische gemeenschap van de zachte substraten in BNZ	Voor al in Oostelijke kustzone	

Tabel 1: Overzicht benthosgemeenschappen in het BNZ. Van links naar rechts wordt het sediment fijner. De *Barnea candida* gemeenschap komt niet voor in de Trapegeer-Stroombank.

In het zachte sediment van deze kustgebieden komen enkele borstelwormen voor die als “habitatingenieurs” beschreven worden. De Zandkokerworm (*Lanice conchilega*) is de meest bestudeerde “habitatingenieur” in het BNZ. Deze habitatingenieurs zijn belangrijk omdat ze door hun aanwezigheid – en door de zandkokertjes waarin ze leven - het substraat kleinschalig veranderen en daardoor een biotoop creëren voor een aantal benthische soorten. Omwille van deze eigenschap worden deze borstelwormen ook rifbouwers genoemd⁸. Belangrijk is dat de soortenrijkdom door de aanwezigheid van deze habitatingenieurs in de onmiddellijke omgeving met een factor 2 tot 3 kan oplopen. (Rabout et al. 2007). De Zandkokerworm vormt mogelijk een bruikbare bio-indicator voor de inschatting van de impact van boomkorvisserij op het habitat “1110”.

In de westelijke kustzone is een densiteit van maximum 11.493 macrobenthische organismen per vierkante meter waargenomen! De westelijke kustzone is onderdeel van de Trapegeer-Stroombank en wordt samen met het gebied van de Vlaamse Banken en de Zeelandbanken (Vlakte van de Raan) tot de rijkste macrobenthische zone gerekend.

De macrobenthosgemeenschappen zijn gevoelig voor de verstoring van de zeebodem (oa door boomkorvisserij, zandwinning, dumpen van slib, ed) en een ongunstige waterkwaliteit.

⁷ Zie ook website van MACROBEL (Long-term trends in the macrobenthos of the Belgian Continental Shelf): <http://www.vliz.be/Vmdcdata/macrobelt>

⁸ Er zijn argumenten om de gemeenschap van *Lanice conchilega* rifbouwers tot het habitatype “Riffen, code 1170” van de Habitatrichtlijn te rekenen. Zowel rifgemeenschappen van biogene oorsprong als deze kokerwormen-riffen als van geogene oorsprong (als bvb in de Hinderbanken, zie Haelters et al 2007) komen in het BNZ voor.

De Bruinvis (*Phocaena phocaena*)

Populatie	Voorkomen	Gebruik gebied	Voedsel	Bedreiging	Status
Noordzee: ca: 270.000 BNZ: 100 - 3.000 T-S: niet gekend	Vooraf van december tot april	Migrerend Mogelijk geen reproductie meer in NBZ	Zowel pelagische als epibenthische vissoorten	Bijvangst warrel-netvisserij, akoestische verstoring, pollutie.	Ernstig bedreigd

Tot en met 2003 werden zeezoogdieren slechts sporadisch waargenomen in het BNZ. Hierbij ging het vooral om zeehonden (zowel de grijze zeehond als de gewone zeehond) en Bruinvissen. Sinds het voorjaar 2003 worden echter in toenemende mate zeezoogdieren waargenomen, vooral Bruinvissen, hetgeen kadert in een trend die ook in andere landen van de zuidelijke Noordzee is vastgesteld en mogelijk een gevolg is van de verslechterde voedselomstandigheden in het noordelijke verspreidingsgebied. De beschrijving van de volgende doelsoorten is o.a. gebaseerd op Haelters 2007, Decler et al 2006, Camphuysen et al 2006.

De Bruinvis is samen met de gewone zeehond de belangrijkste doelsoort voor dit gebied. De Bruinvis is de kleinste dolfinensoort van Europa met een lengte van 1.5 tot 2 m en een gewicht van 45 tot 60 kg. De Bruinvis komt voor in de kustwateren van gematigde en subarctische delen van het noordelijk halfrond. In de Noordzee ligt het zwaartepunt van de verspreiding langs de westkust van Groot-Brittannië en de Scandinavische kusten. Vroeger een algemene soort voor onze kust, maar aanwezigheid voor onze kust vermindert sinds de tweede helft van de 20^e eeuw. Vanaf 1990 neemt het aantal waarnemingen toe en vanaf 2000 worden weer wijfjes met kalfjes gemeld voor onze kust. Voorlopig geen concentratiegebieden in het BNZ, hoewel minder waarnemingen zijn van de Vlake van de Raan en relatief meer waarnemingen zijn van de kust van Oostende (Kwintebank, Middelkerkebank, Oostendebank, Ravelingen).

De verspreiding van de soort in het BNZ (en bijgevolg ook in de Trapegeer-Stroombank) verandert nog van jaar tot jaar, afhankelijk van de visstand en voedselmogelijkheden in zijn areaal. De soort komt voor in dit gebied (zie voor verspreidingskaart zeezoogdieren in BNZ: Courtens et al 2006b).

De belangrijkste bedreiging is tegenwoordig de bijvangst door de professionele warrelnetvisserij, daarnaast zijn ook akoestische verstoring, en de vervuiling van het mariene milieu een bedreiging.

De Gewone Zeehond (*Phoca vitulina*)

Populatie	Voorkomen	Gebruik gebied	Voedsel	Bedreiging	Status
Noordzee: onbekend BNZ: 5 - 50 T-S: onbekend	Wordt vaak waargenomen (vooral in IJzermending, Sternenschiereiland, Platen van het Schelde-estuarium)	Permanent in gebied maar migrerend. Geen voortplanting meer in NBZ	Allerlei vissen, inktvissen, weekdieren	Accumulatie van vervuilende stoffen Verstoring 'virale zeehondenziekte'	Ernstig bedreigd

De Gewone Zeehond is een relatief kleine zeehond (Volwassen ♂ tot 1.9 m en 120 kg, ♀ kleiner en minder zwaar). Gewone zeehonden komen in het hele noordelijk halfrond voor tussen de 40ste en de 70ste breedtegraad. De grootste populaties in de Noordzee komt voor langs de Engelse, de Zweedse westkust en in de Waddenzee. De Gewone zeehond komt voor in allerlei kustgebieden en in de zuidelijke Noordzee zijn dat vooral ondiepe kustwateren

en zandbanken. De soort blijft dicht bij de kust dan de Grijze Zeehond. Ondanks de toename van de soort sinds enkele decennia, is de soort nog ernstig bedreigd: vooral accumulatie van vervuilende stoffen en verstoring (belangrijke hinderpaal voor een vestiging aan de kust). Ook vormen verstikking in warrelnetten, aanvaringen met schepen en overbevissing een probleem. Tenslotte blijft voor de Gewone Zeehond de virale zeehondenziekte een bedreiging.

De Grijze Zeehond (*Halichoerus grypus*)

Populatie	Voorkomen	Gebruik gebied	Voedsel	Bedreiging	Status
Noordzee: ongekend BNZ: 5 - 50 T-S: ongekend	Zeldzaam bij de kust	Migrerend (vestigende populatie onwaarschijnlijk)	Allerlei vissen, inktvissen, weekdieren	Accumulatie van vervuilende stoffen Verstoring	Ernstig bedreigd

De Grijze zeehond is een stuk groter dan de Gewone Zeehond (Volwassen ♂ tot 2.5 m en 300 kg, ♀ kleiner tot ca 2.1 m en minder zwaar, 100 kg tot 180 kg). De soort heeft een belangrijke populatie in Nederlandse Waddenzee, in komt in het BNZ migrerend voor langs de kust. Zoals de gewone zeehond wordt deze soort bedreigd door accumulatie van vervuilende stoffen, verstoring en verstikking in warrelnetten.

De Witsnuitdolfijn (*Lagenorhynchus albirostris*)

Populatie	Voorkomen	Gebruik gebied	Voedsel	Bedreiging	Status
Noordzee: ca 7.000 BNZ: ongekend T-S: ongekend	zeldzaam	Zeer occasioneel – weinig waargenomen tijdens de laatste jaren.	Pelagische vissen	Accumulatie vervuilende stoffen Bijvangst, Warrelnetten	bedreigd

De Witsnuitdolfijn is een middelgrote dolfijn. Hoewel een soort van de noordelijke Atlantische Oceaan, is ze ook een bewoner van de Noordzee, waar ze meestal in diepere wateren wordt aangetroffen. Sinds het midden van de jaren tachtig wordt de soort regelmatig aangetroffen in de het BNZ, maar de laatste jaren lijkt het aantal te stagneren. Deze dolfijn wordt vooral bedreigd door accumulatie van vervuilende stoffen en verstikking in warrelnetten.

De Tuimelaar (*Tursiops truncatus*)

Populatie	Voorkomen	Gebruik gebied	Voedsel	Bedreiging	Status
Noordzee: 150 - 200 BNZ: 0 T-S: 0	Zeer zeldzaam	Virtueel uitgestorven in BNZ	Pelagische vissen	Accumulatie vervuilende stoffen Warrelnetten	bedreigd

De Tuimelaar heeft een zeer groot verspreidingsgebied en kwam tot midden vorige eeuw in de Noordzee voor. De tuimelaar wordt nog occasioneel waargenomen. Bedreigd door chemische verontreiniging, akoestische vervuiling, verstoring en bijvangst.

Tenslotte wordt de Fint (*Alosa fallax*), een haringachtige trekvis van bijlage II van de Habitatrichtlijn, opnieuw gevangen in de Zeeschelde ter hoogte van de Belgisch-Nederlandse grens. Sindsdien nemen de aantallen toe. Deze stijging van het aantal Finten ter hoogte van de Belgisch-Nederlandse grens wordt waarschijnlijk rechtstreeks veroorzaakt door hogere zuurstofgehalten. Er zijn echter geen indicaties dat de soort er zich ook effectief voortplant. Het voorkomen van Finten in het IJzerestuarium dient nader gedocumenteerd.

De Fint wordt tegenwoordig vaak gevangen in strandnetten, uitgezet bij recreatieve visserij. Het is dus een soort om ook binnen dit gebied op te volgen.

3.2. De Vogelrichtlijngebieden

3.2.1. Algemene beschrijving van de drie Vogelrichtlijngebieden

Het SBZ1

Het gebied SBZ1 van 110,01 km² omvat het mariene gebied voor Koksijde (Fig. 2). Het bestaat uit zeer ondiepe zandbanken als de depressies tussen deze zandbanken. Bij laagwater bevinden de toppen of kruinzones van deze zandbanken zich op nauwelijks enkele meters diepte en vallen bij laagwater soms plaatselijk droog. De banktoppen, geulen en watermassa hebben een eigen fauna die belangrijk is als voedselbron voor de verschillende zeevogels. Door de nabijheid van het Kanaal is de waterkwaliteit in dit gebied relatief meer bepaald door water dat door het Kanaal beweegt dan door het met nutriënten en vuilvrachten verrijkte water van het Schelde-Maas en Rijn estuarium.

Dit gebied is ingesteld door het KB van 14 oktober 2005⁹ als Speciale Beschermingszone of Vogelrichtlijngebied, conform de EU-Vogelrichtlijn (79/409/EEG). Het KB van 14 oktober 2005 stelt de Speciale Beschermingszone in voor de bescherming van de Fuut, de Grote Stern, de Visdief en de Dwergmeeuw. Het Natura 2000 Standaard Gegevensformulier (Natura 2000 Standard Data Form)¹⁰ stelt dit gebied voor als potentieel gebied van communautair belang voor omwille van het voorkomen van de Grote Stern en de Fuut (A), Roodkeelduiker, Dwergmeeuw, Visdief en Zwarte Zee-eend (B) en Parelduiker en Zeekoet (C)¹¹.

Dit en het volgende Vogelrichtlijngebied (SBZ2) overlapt voor een deel het RAMSAR gebied "Vlaamse Banken" dat tot een diepte van 6 m beneden laag laagwaterspring gaat en dat aangeduid is voor de daar verblijvende Zee-eenden en Futen (*Melanitta nigra*, *Melanitta fusca*, *Somatoria molissima* en *Podiceps cristatus*).

Kwetsbaarheid:

In het gebied worden verschillende activiteiten uitgeoefend, zoals meer recreatie (onder andere door de nabijheid van de jachthaven van Nieuwpoort), visserij, militaire oefeningen (nabijheid van Koksijde), en scheepvaart. Vervuiling van het zeewater, inclusief eutrofiëring, verstoring van benthos en doelsoorten, en overbevissing kunnen negatieve effecten hebben op de soorten of natuurlijke habitats waarvoor dit gebied als Natura 2000 gebied is aangeduid.

Instandhoudingsdoelstelling

Het KB van 5 oktober tot instelling van de speciale beschermingszone (SBZ1) vermeldt de volgende instandhoudingsdoelstellingen:

- De bescherming en de instandhouding van de biotopen en leefgebieden van de beschermde vogelsoorten;

⁹ KB tot instelling van speciale beschermingszones. De Natura 2000 code van SBZ1 is BEMNZ002, van SBZ2 is BEMNZ003, en van SBZ3 is BEMNZ003.

¹⁰ Dit zijn de formulieren die ingevuld worden Natura 2000 gebieden bij de Europese Commissie aan te melden.

¹¹ Globale evaluatie van het gebied voor de soorten van bijlage I en migrerende soorten die regelmatig in het gebied verblijven. A (zeer belangrijk), B (belangrijk), C (minder belangrijk).

- De instandhouding of brengen van de beschermde vogelsoorten op een niveau dat beantwoordt aan de ecologische, wetenschappelijke en culturele eisen, waarbij rekening gehouden wordt met economische en recreatieve eisen;
- Het instandhouden of brengen van een voldoende gevarieerdheid en omvang van leefgebieden voor de beschermde vogelsoorten.

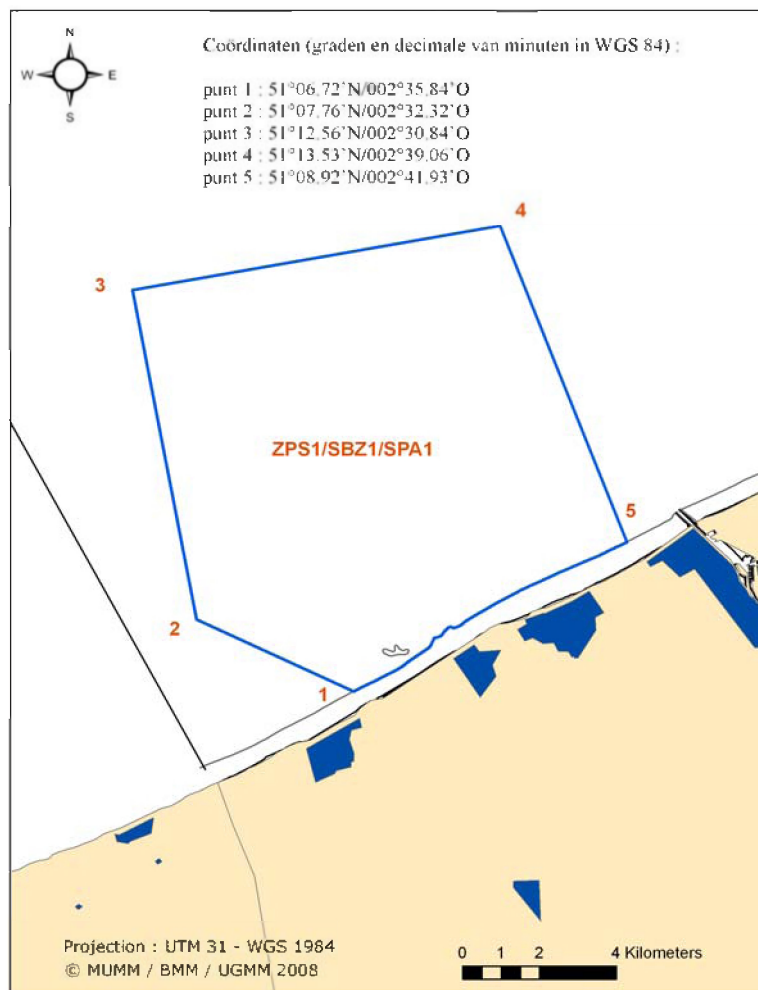

Fig.2: Het EU-Vogelrichtlijngebied SBZ1.

Het SBZ2

Het gebied SBZ2 van 144,80 km² omvat het mariene gebied voor Oostende (Fig. 3).

Het omvat dus zowel de zandbanken als de depressies tussen de zandbanken. Bij laagwater bevinden de toppen of kruinzones van deze zandbanken zich op nauwelijks enkele meters diepte en vallen bij laagwater soms plaatselijk droog. De banktoppen, geulen en watermassa hebben een eigen fauna die belangrijk is als voedselbron voor de verschillende zeevogels.

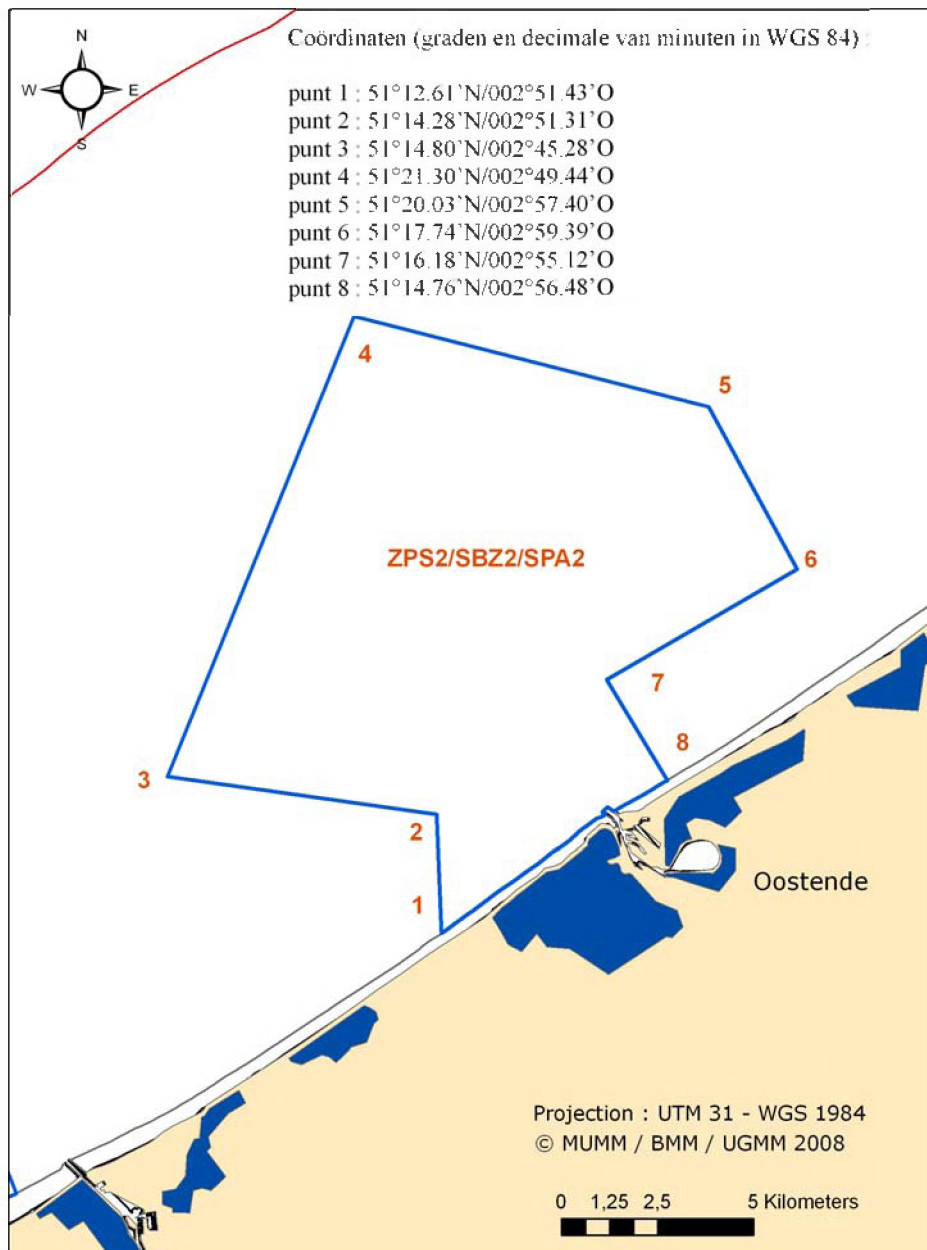

Fig.3: het EU-Vogelrichtlijngebied SBZ2

Dit gebied is ingesteld door het KB van 14 oktober 2005 als Speciale Beschermingszone of Vogelrichtlijngebied, conform de EU-Vogelrichtlijn (79/409/EEG). Het KB van 14 oktober 2005 stelt de Speciale Beschermingszone in voor de bescherming van de Fuut, de Grote Stern, de Visdief en de Dwergmeeuw. Het Natura 2000 Standaard Gegevensformulier (Natura 2000 Standard Data Form) stelt dit gebied voor als potentieel gebied van communautair belang voor omwille van het voorkomen van de Fuut (A), Roodkeelduiker, Dwergmeeuw, Grote Stern, Visdief en Zwarte Zee-eend (B) en Parelduiker en Zeekoet (C)¹².

Kwetsbaarheid:

In het gebied worden verschillende activiteiten uitgeoefend, onder meer recreatie, visserij, militaire oefeningen (nabijheid van Koksijde), en scheepvaart. Vervuiling van het zeewater, inclusief eutrofiëring, verstoring van benthos en doelsoorten, en overbevissing kunnen negatieve effecten hebben op de soorten of natuurlijke habitats waarvoor dit gebied als Natura 2000 gebied is aangeduid.

Instandhoudingsdoelstelling: zelfde als SBZ1

Het SBZ3

Het gebied SBZ3 van 50.95 km² omvat het mariene gebied voor Zeebrugge (Fig. 4). Het gebied heeft een groot economische belang als toegang tot de haven van Zeebrugge. Een aantal bentische soorten en vissoorten (smelt, haring, sprot,...) die in het gebied voorkomen zijn groot voedselbelang voor de in het gebied voorkomende zeevogelsoorten.

Dit gebied is ingesteld door het KB van 14 oktober 2005 als Speciale Beschermingszone of Vogelrichtlijngebied, conform EU-Vogelrichtlijn (79/409/EEG). Het KB van 14 oktober 2005 stelt de Speciale Beschermingszone in voor de bescherming van de Fuut, de Grote Stern, de Visdief en de Dwergmeeuw. Het Natura 2000 Standaard Gegevensformulier (Natura 2000 Standard Data Form) stelt dit gebied voor als potentieel gebied van communautair belang voor omwille van het voorkomen van de Visdief en Dwergstern (A), Dwergmeeuw en Grote Stern (B) en Fuut (C).

Kwetsbaarheid:

In het gebied worden verschillende activiteiten uitgeoefend, onder meer recreatie, visserij en scheepvaart door nabijheid van de Haven van Zeebrugge. Vervuiling van het zeewater, inclusief eutrofiëring, verstoring van benthos en doelsoorten, en overbevissing kunnen negatieve effecten hebben op de soorten of natuurlijke habitats waarvoor dit gebied als Natura 2000 gebied is aangeduid.

Instandhoudingsdoelstelling: zelfde als SBZ1

¹² Globale evaluatie van het gebied voor de soorten van bijlage I en migrerende soorten die regelmatig in het gebied verblijven. A (zeer belangrijk), B (belangrijk), C (minder belangrijk).

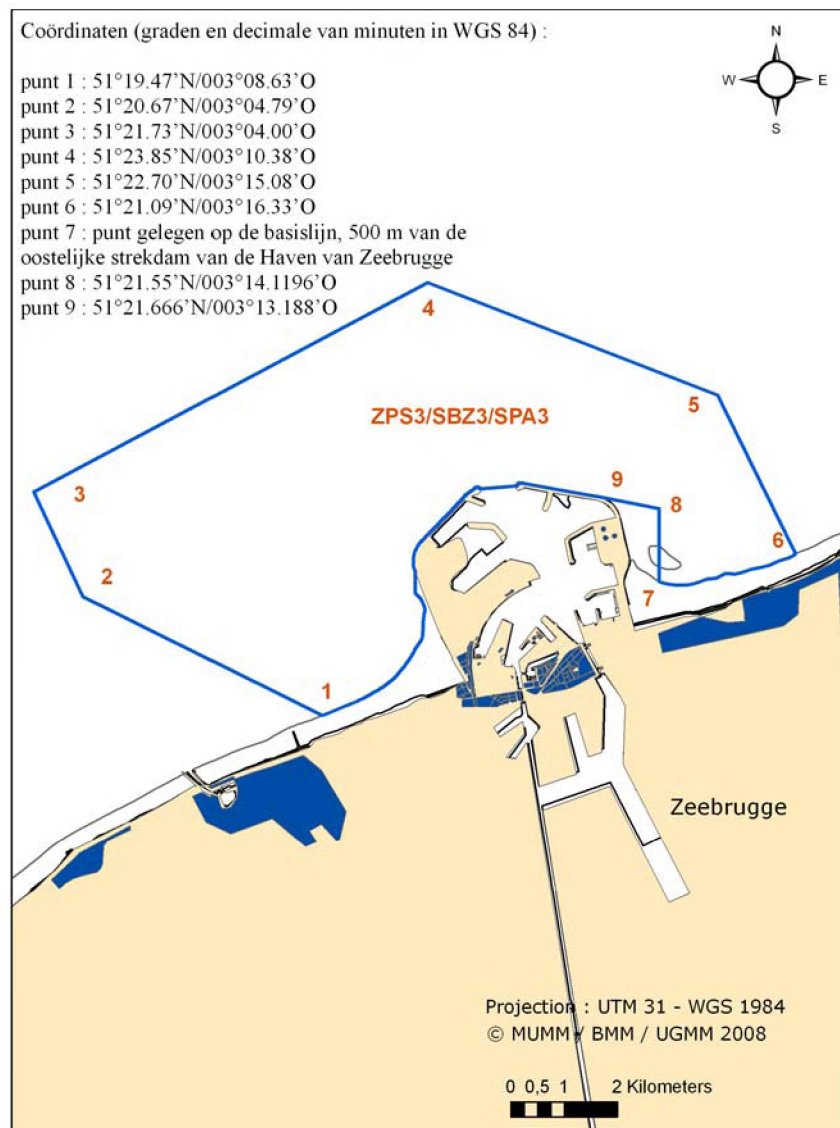

Fig. 4: Het EU-Vogelrichtlijngebied SBZ3

3.2.2. Het ornithologisch belang van de gebieden (vogelsoorten en hun natuurlijke habitats)

Het ornithologisch belang van deze Speciale Beschermingszones is beschreven door Haelters et al. (2004). De SBZ 1 voor Koksijde is belangrijk voor de bescherming van de Grote Stern. Het gebied is ook van belang voor de Fuut; SBZ2 voor de haven van Oostende is belangrijk voor de Zwarte Zee-eend, de Fuut, en is verder van belang voor de Visdief, Grote Stern en Dwergmeeuw. Het gebied SBZ3 voor de haven van Zeebrugge is van belang voor de Visdief en Dwergmeeuw.

Het ornithologische belang van de Speciale Beschermingszones dient echter ook in de context van het ornithologisch belang van de gehele Belgische deel van de Noordzee geëvalueerd te worden. Op de eerste plaats wordt dit gebied in het zuidelijke deel van de Noordzee als **trekcorridor** gebruikt. Jaarlijks trekken meer dan een miljoen zeevogels via de zuidelijke Noordzee via het Nauw van Calais naar zuidelijke gebieden. Het staat onomwonden vast dat meer dan de helft van de biogeografische populatie van de Grote Jager, Dwergmeeuw, Grote Stern en Visdief via de zuidelijke Noordzee naar het zuiden trekt. De laatste drie soorten doen dit bovendien grotendeels via de westzijde van de zuidelijke Noordzee en dus via het Belgische deel van de Noordzee. Zeevogels die de Noordzee via deze weg verlaten, worden gedwongen om dit te doen via de nauwe trechtervorm in het zuiden, hetgeen resulteert in een hoge 'turnover rate' vermits een individu slechts kortstondig aanwezig is. Het belang van het Belgische deel van de Noordzee en indirect van de Speciale Beschermingszone is dus hoger dan hetgeen op basis van zeevogeltellingen kan besloten worden. Migratie van zeevogels doorheen dit gebied mag niet gezien worden als een snelle trek doorheen het luchtruim. Onderweg moet ook gevoerd en geslapen worden. Het Belgische deel van de Noordzee en de Speciale Beschermingszone zijn belangrijk als **foerageergebied en rustgebied**. En dit niet alleen tijdens de migratie, maar ook voor een aantal soorten als Grote Stern en Visdief voor, tijdens en na het broedseizoen. (Stienen en Kuijken 2003). Zeevogels zijn zeer kwetsbaar ten aanzien van allerlei antropogene stressfactoren en daardoor goede milieu-indicatoren.

Het BWZee project (Derous et al 2007) bevestigt dat hoge ornithologische waarde van de kustzone (Vlaamse Banken, Zeelandbanken, Vlake van de Raan) en geeft aan dat ook een aantal gebieden verder op zee van ornithologisch belang zijn, zoals bij voorbeeld de Thorntonbank, de zee ten noorden van de Vlake van de Raan en delen van de Hinderbanken.

Het is dus duidelijk dat het beleid mbt de Vogelrichtlijngebieden moet rekening houden met het ornithologisch belang van de gehele kustzone van het BNZ en met de Vogelrichtlijngebieden in de kustzone die door de Vlaamse administratie beheerd worden.

Doelsoorten

De Grote Stern (*Sterna sandvicensis*)

Populatie BNZ	Voorkomen	Gebruik gebied	Voedsel	Bedreiging	Status
1.700 (1.1%) ¹³	April-september In-midshore	Foerageren Migratie	Vis	Visserij Verstoring Windmolens	BNZ: met uitsterven bedreigd Europa: afnemend

De Grote Stern is een soort uit bijlage I van de EU-Vogelrichtlijn¹⁴. De Grote Stern is als zomergast en doortrekker voornamelijk aanwezig van april tot september. Men heeft berekend dat circa 3% (5.000 individuen) van de biogeografische populatie in onze gebieden voorkomt en in de voorhaven van Zeebrugge zijn tot 4.067 broedparen geteld, hetgeen meer dan 7% is van de totale biogeografische populatie (Decler 2007). De individuen die zich in mei-juni tot ca 20 zeemijl in zee in dit gebied bevinden, zijn deels afkomstig van de broedkolonie in de haven van Zeebrugge, maar ook broedparen uit Frankrijk en Nederland komen in dit gebied foerageren. De soort is vorige eeuw sterk achteruitgegaan, deels door vervuiling (pesticiden), deels door het ineenklappen van het haringbestand in de jaren 60. Grote Stern en foerageren vooral in ondiepe wateren nabij de randen van de zandbanken – plaatsen waar door randeffectwerking scholen van spruit, haring en spiering voorkomen. Het broedsucces en populatiegrootte zijn erg afhankelijk van veranderingen in het voedselaanbod. De soort is matig gevoelig voor verstoring door schepen maar mogelijk wel gevoelig voor aanvaringen met windmolens. Beleid dient in ook overleg te gebeuren met Vlaamse Gewest omwille van belangrijk broedgebied in de Haven van Zeebrugge.

De Fuut (*Podiceps cristatus*)

Populatie BNZ	Voorkomen	Gebruik gebied	Voedsel	Bedreiging	Status
2.781 (< 1%) ¹⁵	Winter (oktober-april) Inshore	Migratie Rust	Vis	Olieverontreinig. Verstoring	BNZ: niet bedreigd Europa: niet bedreigd

De Fuut is een wintergast die in het gebied tussen oktober en april voorkomt met pieken van januari en februari. De soort is erg kustgebonden en tellingen vanaf de kust suggereren soms hoge populaties. Voor onze kust overwinteren grote aantallen (de laatste jaren tot 12.700 exemplaren Decler 2007). Het is duidelijk dat onze kustwateren voor deze soort van internationaal belang is. Vooral ter hoogte van de westkust (De Panne – Oostende), maar ook de Wenduinebank en Vlakte van de Raan worden in de winter belangrijke concentraties van deze soort vastgesteld. Futen zoeken hun voedsel, vooral vis, al duikend en zijn afhankelijk van ondiep water. Op zee vormen olievervuiling en verstoring een bedreiging.

De Visdief (*Sterna hirundo*)

Populatie BNZ	Voorkomen	Gebruik gebied	Voedsel	Bedreiging	Status
9.500 (5%) ¹⁶	April – september In-midshore	Foerageren Migratie	Vis	Windmolens Verstoring Visserij	BNZ: bedreigd Europa: niet bedreigd

¹³ Volgens Stienen en Kuijken (2003).

¹⁴ Bijlage I soorten van de Vogelrichtlijn zijn soorten waarvoor de lidstaten Speciale Beschermingszones moeten aanwijzen.

¹⁵ Volgens Stienen en Kuijken (2003)

¹⁶ Volgens Stienen en Kuijken (2003)

De Visdief is een soort uit bijlage I van de EU-Vogelrichtlijn en komt voor in het meest nabije kustgebied en vooral in SBZ2, SBZ3 en de Vlake van de Raan, met hoge dichtheden vooral in de periode mei-juli. De broedlocaties van de voorhaven van Zeebrugge en het Strandreservaat van de Baai van Heist vormen de tweede grootste kolonie van de Visdief in Europa en zijn van internationaal belang (Decleer 2007). De Visdief is een soort die door duiken foerageert en dit veelal doet achter in- en uitvarende ferries en vissersschepen, plaatsen waar kleine organismen opwellen. De soort is gevoelig voor windmolens en waarschijnlijk gevoelig voor de verandering van de stand van de prooivissen. De soort is matig tot weinig gevoelig voor verstoring en olieverontreiniging.

De Dwergmeeuw (*Larus minutus*)

Populatie BNZ	Voorkomen	Gebruik gebied	Voedsel	Bedreiging	Status
3.100 (3.7%) ¹⁷	Lente – herfst In- midshore	Migratie Rustgebied	Invertebraten Vis	Olieverontreinig. Verstoring Windmolens	BNZ: niet broedend Europa: afnemend

De Dwergmeeuw is een soort uit bijlage I van de EU-Vogelrichtlijn; deze soort komt zoals de Grote Stern zeer verspreid voor, maar minder diep in zee (tot ca 12 mijl). Vooral het gebied rond de voorhaven rond Zeebrugge is van belang (SBZ3) en in mindere mate het gebied rond de voorhaven van Oostende. Voor deze soort is de het zuidelijke deel van de Noordzee als zeer belangrijke trekroute erkent: naar schatting 40-100% van de totale biogeografische populatie gebruikt deze trekroute (Stienen en Kuijken 2003). Vooral in de herfst is er een geconcentreerde trek dicht bij de kust. Aanwezigheid van deze soort wordt sterk bepaald door het foerageergedrag: de Dwergmeeuw foerageert vaak rond frontsystemen of in het zog van schepen waar kleine voedselpartikels aan de oppervlakte komen. Waarschijnlijk slapen Dwergmeeuwen tijdens de trek in groepen op het water. De soort is bijgevolg zeer gevoelig voor verstoring en olieverontreiniging.

Tenslotte moet vermeld worden dat meeste zeevogels gevoelig zijn voor plastics en voor toxische stoffen. Zeevogels staan aan de top van de voedselketen en zijn dus gevoelig voor toxische stoffen die ophopen in de voedselketen. Hoewel de concentraties van de vervuilde stoffen (PCBs, zware metalen en andere persistente bio-accumuleerbare en toxische stoffen) de laatste decennia gedaald is, blijft de bedreiging bestaan en moet aan dit probleem blijvend aandacht gegeven worden (Europese Mariene Strategie, Kaderrichtlijn Water, OSPAR Strategie Hazardous substances).

Strikte bescherming:

In het Belgische deel van de Noordzee worden soorten beschermd door het KB betreffende de soortenbescherming in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België (KB van 21 december 2001 (BS van 14.02.2002)¹⁸). Wat de doelsoorten betreft (zie hoger) en de Zeeduikers (*Gaviidae*) Zee-eenden (*Melanitta*), de Eidereend (*Somateria mollissima*) en Futen (*Podicipedidae*) dient verstoring in het winterhalfjaar (1 november tot 30 april) in het bijzonder vermeden te worden. Wat Sterns (*Sterna spp.*) en Plevieren (*Charadriidae*) betreft, dient verstoring van de broedplaatsen op het land vanuit de zeegebieden tijdens de broedperiode (15 april tot 15 augustus) in het bijzonder vermeden te worden.

Het is verboden deze soorten te verstoren, te vangen, te verwonden of te doden. Jacht op vogels (en zeezoogdieren) op zee is verboden.

¹⁷ Volgens Stienen en Kuijken (2003)

¹⁸ Hierna KB Soortenbescherming genoemd.

3.3. Het Gericht Marien Reservaat “Baai van Heist”

Het Vlaamse strandreservaat van de Baai van Heist is zowel een Habitatrichtlijngebied als een Vogelrichtlijngebied en grenst aan het mariene Vogelrichtlijngebied SBZ3 (Fig. 5). Dat het strandreservaat en het aangrenzende mariene beschermd gebied een ecologisch geheel vormen was een belangrijke reden voor de instelling van een ‘gericht marien reservaat’ Baai van Heist. Ook omdat elke vorm van scheepvaart in dit gebied een verstoring veroorzaakt en dat de verzanding een belangrijk bijkomend risico vormt, en overwegende de steeds grotere druk van humane activiteiten en de noodzaak aan een adequate bescherming, werd op 5 maart 2006 bij KB het gericht marien reservaat Baai van Heist ingesteld.

Het gebied is 6,7 km en is volledig ingesloten door de oostelijke strekdam van de haven van Zeebrugge, het Vogelrichtlijngebied SBZ3 en het Vlaamse strandreservaat met dezelfde naam.

De instandhoudingsdoelstellingen zijn:

- ✓ Het instandhouden van de mariene habitat en zijn ecosysteemfunctie;
- ✓ De bescherming en de instandhouding van biotopen en leefgebieden van beschermde vogelsoorten;
- ✓ De instandhouding of brengen van de beschermde vogelsoorten op een niveau dat beantwoordt aan de ecologische, wetenschappelijke en culturele eisen, waarbij tevens rekening wordt gehouden met economische en recreatieve eisen;
- ✓ Het instandhouden of brengen van een voldoende gevarieerdheid en omvang van leefgebieden voor de beschermde vogelsoorten. De beschermde vogelsoorten zijn de Visdief en Dwergmeeuw.

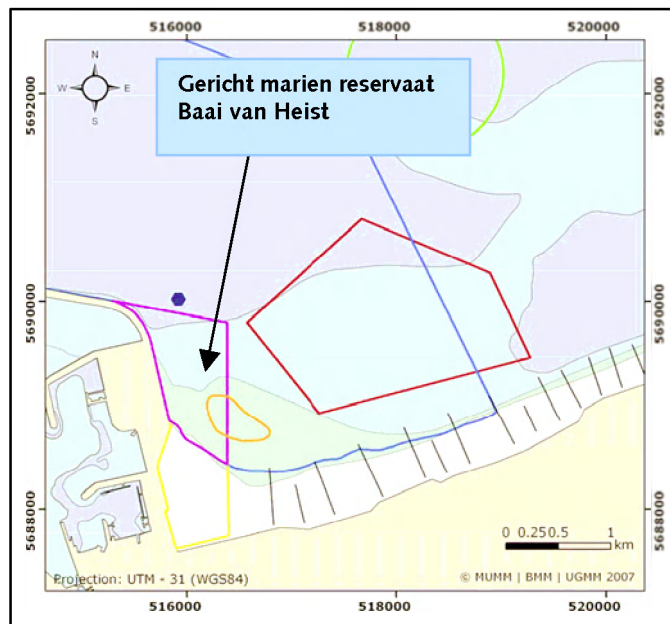

Fig. 5: Het Gericht Marien Reservaat “Baai van Heist”.

Het gerichte mariene reservaat is een zeer ondiepe zee die nagenoeg integraal uit het habitattype “permanent met zeewater van geringe diepte overstroomde zandbank” bestaat. Sinds enkele jaren vormt in het gebied (en deels in SBZ3) een zandbank die als een nieuw natuurlijk habitattype “bij eb sporadisch droogvallende slikwadden en zandplaten” kan omschreven worden. Deze zandbank is een recent fenomeen, die voor de leden van de lokale watersportclub (VWV-Heist) een reëel probleem vormt bij het uitoefenen van hun sportactiviteiten. Om de wetenschappelijk aspecten die met het ontstaan van deze zandbank te bespreken, vond op 19 oktober 2007 een studiedag plaats. Bij het beleid van dit gebied moet met dit fenomeen rekening gehouden worden.

Voor gerichte mariene reservaten is een apart beschermingskader ingesteld, waarbij alle activiteiten verboden zijn, behoudens deze die door de wet zijn toegestaan (zie MMM-wet en wijziging-MMM wet). Voor het beheer van een gericht marien reservaat wordt door de Minister een beheerscommissie ingesteld (art 9§2 MMM-wet).

4. GEBRUIK VAN HET MARIENE BESCHERMDE GEBIED IN EEN ZEE VAN CHAOS

Onze mariene beschermde gebieden (Vogel- en Habitatrichtlijngebieden) liggen vlak voor de kust in één van de meest gebruikte mariene gebieden van de wereld en zijn reeds eeuwen door de mens gebruikt.

Op zich geeft dit al een bijzondere dimensie aan het beheer van deze gebieden. Daarenboven zijn er bijkomende elementen die het beheer van gebieden in verband en de relatie met de gebruikers complex maken. In tegenstelling tot het land, waar grondbezit een belangrijk gegeven is, is dit bij de zee niet het geval en historisch werd zelfs van een *mare liberum* gesproken, een ruimte waar alles kon. Het is niet te verwonderen dat het Gaufre project¹⁹ (Maes et al 2005) in zijn beschrijving van het ruimtelijk gebruik van ons deel van de Noordzee spreekt over een “zee van chaos”, een bron van allerlei mogelijke conflicten. Op dit ogenblik bestaat de volledige vrijheid op zee niet meer en zijn er internationaal en nationaal stappen ondernomen om het gebruik van de mariene ruimte te sturen of bepaalde vormen van gebruik plaatselijk te verminderen of uit te sluiten.

Het federale beleid heeft een Masterplan Noordzee ontwikkeld met als eerste fase een ruimtelijke planning van een aantal belangrijke, vooral economische activiteiten (zand- & grindwinning, baggerstortplaatsen, windmolenparken, maricultuur, militaire activiteiten, ...). De tweede fase van het Masterplan Noordzee was de aanduiding van drie Vogelrichtlijngebieden en twee Habitatrichtlijngebieden in oktober 2005, samen met de ondertekening van gebruikersovereenkomsten met een aantal gebruikersgroepen.

De zee is ook een open grenzeloze ruimte en een dynamisch systeem, met andere woorden, de activiteiten op zee beïnvloeden de kwaliteit van het zeewater en de biodiversiteit en de gevolgen zijn niet beperkt tot bepaalde territoria. Wat buiten een marien beschermd gebied gebeurt, zelfs kilometers verwijderd of geruime tijd geleden, kan ook een invloed hebben op de soorten en habitattypen in een marien beschermd gebied. Voor het beheer van mariene beschermde gebieden en de natuurlijke bronnen (visserij, maricultuur) is belangrijk te beseffen dat we te maken hebben met een driedimensionale opbouw van de zee: de verschillende dimensies - bodem, waterkolom en luchtruim en hun onderlinge samenhang - zijn van belang. Dat is een belangrijk element in de ecosysteemvisie die aan de basis moet liggen van het mariene biodiversiteitsbeleid en het gebruik van de zee.

In relatie tot het gebruik van mariene beschermde gebieden heeft het federale beleid de ambitie om de mariene beschermde gebieden in een gunstige staat van instandhouding te houden, waar mogelijk de staat van instandhouding te verbeteren en de maatregelen hierop af te stemmen. De gunstige staat van instandhouding en de geplande beleidsmaatregelen komen verder in dit beleidsplan aan bod. Daarenboven houdt het beleid rekening met het feit dat onze kennis over de zee zeer beperkt is, ondanks het feit dat ons deel van de Noordzee één van de meest bemonsterde delen ter wereld is. We weten nog weinig over de zee en de processen die er zich in af spelen – het voorzorgbeginsel bij het mariene beleid mag dus geen loos uitgangspunt zijn.

In dit hoofdstuk wordt summier het gebruik in en rond de Natura 2000 gebieden beschreven: wat is het gebruik, hoe groot is het, wat is de trend, wat en hoe belangrijk is de impact op de soorten en habitattypen waarvoor de Natura 2000 gebieden aangewezen zijn? Het MIRA (2006) rapport en het Gaufre rapport (Maes et al. 2005) kunnen geraadpleegd worden voor bijkomende informatie.

¹⁹ <http://www.belspo.be/belspo/fedra/proj.asp?l=nl&COD=MA/02>

Scheepvaart

De Noordzee is één van de drukst bevaren zeeën van de wereld, met meer dan 400 bewegingen per dag in het verkeersscheidingsstelsel van het Nauw van Calais, dit afgezien van de schepen die de overvaart naar het Verenigd Koninkrijk verzorgen en deze routes doorkruisen. Hoewel de belangrijkste scheepvaartroutes zich niet in de mariene beschermde gebieden bevinden, zijn er toch belangrijke routes naar vooral Zeebrugge en Oostende die de Vogelrichtlijnen SBZ 2 en SBZ3 doorkruisen.

Naast het internationaal maritiem transport, neemt het belang van de havens van Oostende en Zeebrugge in de Shortsea Shipping (SSS) toe en is er binnen het Europese vervoersbeleid ook aandacht om dit SSS uit te bouwen. De Vlaamse overheid richtte in 1998 het Shortsea Shipping Vlaanderen promotiebureau op.

De trend is duidelijk stijgend, zowel voor wat betreft het internationaal transport via het verkeersscheidingsstelsel naar Antwerpen, Rotterdam, Hamburg, etc als voor wat betreft het SSS en het belang van Oostende en Zeebrugge als havens.

De milieueffecten op de mariene beschermde gebieden zijn belangrijk: deze zijn oa:

- Operationele en accidentele lozingen door schepen. Het gaat hier op de eerste plaats accidentele lozing van olie zoals bvb ten gevolge van de Tricolor ramp in 2002 (zie Haelters et al 2003), maar ook lozing van andere chemicaliën of uitstoot van vervuilende stoffen via de verbranding van dieselbrandstof;
- Tri-butyltin (TBT) in scheepsverven; TBT mag niet meer gebruikt worden, maar deze hormoonverstorende stof komt nog vrij van scheepsrompen en accumuleert in biota en sedimenten;
- Introductie van uitheemse soorten (mogelijk invasieve soorten) door onder andere balastwater;
- Scheepsafval.
- Verstoring en chronische vervuiling

Havens

In nauw verband met de scheepvaart en de visserij en recreatie, is de havenactiviteit een belangrijke activiteit langs onze kust. De havens van Zeebrugge en Oostende zijn belangrijke economische centra. De Haven van Nieuwpoort is vooral belangrijk als jachthaven en als vissershaven. De havens van Oostende en Zeebrugge zijn vlakbij de Vogelrichtlijngebieden SBZ1 en SBZ2 gelegen en de haven van Nieuwpoort grenst aan het Habitatrichtlijngebied van de Trapegeer-Stroombank en ligt in de nabijheid van het Vogelrichtlijngebied SBZ1.

Het havenbeleid is een Vlaamse bevoegdheid en de havens zijn tot op zekere hoogte autonome organisaties. De Vlaamse bevoegdheid mbt havens omvat openbare werken, waterwegen en aanhorigheden, loods- en bebakeningsdiensten van en naar de havens en redding- en sleepdiensten op zee. Door het havendecreet²⁰ wordt de nieuwe beheerstructuur van de Vlaamse havens mogelijk gemaakt. Volgens dit decreet (Art. 14) staat de havenkapiteindienst in voor het nemen van alle maatregelen ter vrijwaring van de openbare orde, rust, veiligheid van de havenbedrijvigheid, zoals oa "3°: de vrijwaring van het milieu, de integriteit en de veiligheid van het havengebied."

²⁰ Decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens. BS 08.04.1999.

Volgens de EU-richtlijn van 26 oktober 2005 betreffende het verhogen van de veiligheid van havens moet de havenveiligheid beoordeeld worden en moet bij deze beoordeling aandacht gegeven worden aan reactieplannen zoals onder andere een reactieplan bij olieverliezen, havennoodplan, medisch interventieplan, nucleair rampenplan.

De milieueffecten op de mariene beschermde gebieden van de havens zijn enerzijds te vergelijken met deze van de scheepsvaart, maar door de concentratie van industriële activiteiten moet er bijkomend aandacht besteed worden aan de (milieu-)veiligheid.

Baggerspeciéstorting

Baggeren van de havengeulen is nodig om de toegang tot de havens te verzekeren. Het beheer van de baggerspecie die vrijkomt bij het baggeren van de vaargeulen in de zee en van de havens is een Vlaams-Belgische gemeente bevoegdheid. Het terugstorten van de baggerspecie vindt plaats op specifiek hiervoor aangeduide loswallen en is aan vergunningen / machtigingen onderworpen.

Baggeren van de vaargeulen gebeurt in het SBZ2 (haven van Oostende) en SBZ3 (haven van Zeebrugge). Er ligt één baggerspecie loswal (Br&W Oostende) in het SBZ2; de baggerspecieloswal Br&W ZBO ligt ten westen van het Vogelrichtlijngebied SBZ3.

De kwaliteit van de baggerspecie wordt gecontroleerd op milieubedreigende stoffen zoals zware metalen, TBT, minerale oliën, PAK's en PCB's. Onderzoek door BMM en ILVO van de voorbije machtigingsperiode heeft geen duidelijk effect aangetoond (MIRA 2006). De invloed op het mariene milieu kan als laag ingeschat worden. Er is geen toename in de trend voorzien.

Zand- en grindwinning

De zeebodem van ons deel van de Noordzee is een belangrijke bron voor zand- en grindwinning en jaarlijks wordt ca 1.5 miljoen kubieke meter zand en grind aan het marien milieu onttrokken. Er vond een belangrijke toename plaats tussen de aanvang in 1975 en 1995, maar sindsdien blijft de trend min of meer gelijk. Het gaat hier echter om een delfstof waarvoor de bronnen in principe eindig zijn.

Er zijn twee milieu-impacts van belang: op de eerste plaats heeft winnen van zand en grind een directe lokale fysische impact op het bodemleven en de visfauna. Daarnaast is er ook de verhoging van troebelheid van het water en het vrijzetten van vervuilende stoffen vanuit de bodem.

De activiteit is onderworpen aan een vergunningsplicht en de vergunning is gebonden aan een MER. De exploitanten storten een heffing *à rato* van de hoeveelheid gewonnen grondstof in het Fonds Voor Zandwinning (FOD Economie). De heffing wordt gebruikt om de effecten van de zandwinning op het mariene milieu te onderzoeken.

Het Masterplan Noordzee heeft een reeks controle en exploratiezone (Noordhinder en Oosthinder) voor de zand- en grindwinning aangeduid. Geen van deze bevinden zich in de buurt van Natura 2000 gebieden.

Strandsuppletie en badstrandverhoging zijn aan de Belgische kust de meest toegepaste technieken voor het verhogen en op peil houden van een bepaald veiligheidsniveau. Het zand voor deze verdedigingswerken wordt in zee gewonnen (vandaar het potentieel effect op het marien milieu); desondanks worden beide technieken beschouwd als ingrepen met de minste impact (MIRA 2006). Bij strandsuppletie wordt veel meer zand gebruikt (ca 200.000 tot meer dan 1 miljoen m³ per jaar en afhankelijk van jaar) en wordt het zand met

persleidingen aangevoerd. Bij badstrandophogingen gaat het om minder grote hoeveelheden, en wordt het strand per vrachtwagens aangevoerd. Strandsuppleties vinden vooral plaats tussen Heist en Het Zoute en in mindere mate tussen Bredene en De Haan (Maes et al 2005). Tenslotte zijn er plannen om op het strand van Lombardsijde een nat strand aan te leggen.

Windenergie

Om de Kyoto doelstellingen te halen, maar ook omwille van de verwachte schaarste van de fossiele energiebronnen (en de verwachte stijging van de fossiele energieprijzen) zit windenergie in de lift als duurzame bron van herbruikbare energie. Echter zijn er ook een aantal negatieve gevolgen van de constructie en werking van windmolenparken op zee voor de mariene biodiversiteit (Evans, 2008), ondermeer:

- Direct effect op biotoop door plaatsing van windmolens
- Nieuwe substraat en habitat voor mariene soorten en mogelijk “stepping stone” voor niet inheemse en invasieve soorten;
- Invloed van geluid & trillingen tijdens de constructie- en exploitatieperiode op mariene zoogdieren;
- Barrière voor pleisterende en migrerende vogelsoorten.

De activiteit is onderworpen aan een vergunningsplicht en de vergunning is gebonden aan een MER.

Op dit ogenblik bouwt C-Power een windmolenpark voor 60 windmolens op de Thorntonbank, 27 km van de kust en op de grens van het BNZ en het Nederlandse Continentaal Plat. Dit jaar verkreeg het energiebedrijf Belwind een vergunning voor de bouw en exploitatie van een windmolenpark op de Bligh Bank ca 45 km voor de kustlijn en op de grens van het BNZ en het Nederlandse Continentaal Plat.

Hoewel beide windmolenparken ver verwijderd zijn van de Vogelrichtlijngebieden (SBZ1, SBZ2 en SBZ3) moet toch rekening gehouden worden met een mogelijk effect op migrerende soorten.

Militair gebruik

Het Belgische deel van de Noordzee wordt regelmatig gebruikt voor militaire activiteiten (schietoefeningen van op land richting zee, van op zee naar drijvende doelen, detonatie-oefeningen, mijnoefeningen door NAVO-lidstaten). Effecten op het mariene milieu zijn o.a. het niet opruimen van de munitie op de zeebodem en de geluids- en trillingenoverlast voor zoogdieren en vogels.

De meeste oefengebieden vinden ver op zee plaats. Echter de schietzone vanaf Nieuwpoort Lombardzijde ligt zowel gedeeltelijk in de vogelrichtlijngebieden SBZ1 en SBZ2 en het Habitatrichtlijngebied Trapegeer-Stroombank met een belangrijke populatie overwinterende zee-eenden.

De beperkingen die geldig zijn in mariene beschermde gebieden, zijn niet automatisch van toepassing voor militaire activiteiten. De militaire overheden worden wel geacht de noodzakelijke maatregelen te nemen om schade en hinder aan het mariene milieu te vermijden, zonder het noodzakelijke militaire werk te compromitteren.

Tenslotte moet de Paardenmarkt vermeld worden, dit gebied vlak voor de kust van Knokke-Heist (net ten westen van SBZ3) is een historisch stortplaats van munitie uit de eerste een

tweede wereldoorlog Uiteenlopende bronnen schatten de totale hoeveelheid granaten, waarvan een derde gifgas bevat tussen de 30.000 en 200.000 ton.

Communicatie / leidingen

Meer dan 25 telecommunicatiekabels en drie gaspijpleidingen, gezamenlijk meer dan 1000 km lang bevinden zich in het BNZ, de meeste vertrekken of eindigen in de buurt van Zeebrugge, Oostende of ter hoogte van Koksijde-Nieuwpoort. Eens de windmolenparken operationeel zijn komen daar nog de elektriciteitskabels bij.

Voor de aanleg van kabels zijn verschillende vergunningen nodig. Het effect op het marien milieu is echter beperkt. De aanleg verstoort het mariene milieu door de verplaatsing van sedimenten en de verstoring van het benthos, andere fauna en de vissen.

Toerisme en recreatie

Onze kust is over zijn gehele lengte en gedurende het ganse jaar zeer belangrijk voor zowel verblijftoerisme, met circa 20 miljoen overnachtingen per jaar en gedurende het laatste decennium een aanzienlijke stijging van het dagtoerisme (Malfait en Belpaeme, 2007). Maes et al (2005, p 99) geven in het Gaufre-rapport ook een kaart met de spreiding van het strandgebruik, overnachtingen en dagtoerisme langs de kust.

Zwerfvuil op het strand is niet alleen een gevolg van het toerisme, maar is een belangrijke indicator van de vervuiling van het mariene milieu. In het kader van OSPAR vond het project *Monitoring beach litter 2002-2006* plaats om dit probleem in kaart te brengen (www.marine-litter.net).

Een aantal vormen van waterrecreatie (yachting/boating, plankzeilen, kitesurfen, duiken, evenementen op strand en in zee en tenslotte de sportvisserij) kunnen een negatieve impact op het mariene biodiversiteit hebben. Omdat de gebruikersverenigingen van watersport en sportvisserij belang hebben bij een gezond marien milieu en rijke biodiversiteit, zijn er in 2005 een aantal gebruikersovereenkomsten afgesloten (zie hoofdstuk 6).

- Zeilen en motorboten (yachting & boating)

De jachthavens aan de kust behoren tot de grootste in de regio en de jachthaven van Nieuwpoort met ongeveer 285 ligplaatsen is een van de grootste van NW Europa. Milieueffecten van jachthavens zijn dezelfde als deze van andere havens (zie MIRA 2006). De gebruikersovereenkomsten die met een aantal yachting-verenigingen in 2005 zijn afgesloten gaan over het respecteren van de milieuwetgeving en over het beperken van de verstoring van de vogels waarvoor de Vogelrichtlijngebieden zijn aangewezen.

- Plankzeilen, kitesurfen, surfen, jetskiën, ...

Verscheidene van deze activiteiten worden door vakantiegangers en door leden van een aantal sportclubs (bv Vlaamse Vereniging van Watersportverbonden) beoefend. Gegevens voor de gehele Belgische kust van het aantal gebruikers van deze sporten en van het gebruik van de zee zijn niet gekend²¹. Het gaat zeker om sportactiviteiten waar veel belangstelling voor bestaan en waarvoor de vraag toeneemt. De effecten van deze sporten

²¹ Er zijn wel gegevens voor bepaalde clubs, zo telt de VVW-afdeling Heist meer 875 actieve leden (Ewald Deloof, mededeling tijdens het seminarie "De zandbank te Heist, een boeiend fenomeen" van 19 oktober 2007).

op de mariene biodiversiteit werden nog niet voor het BNZ onderzocht. (In Nederland is dit wel een aandachtspunt in het beleid van bepaalde mariene beschermde gebieden ²²).

- Evenementen op het strand en in zee

Door het toeristisch belang van de kust en de vraag om een breed publiek bijkomend nieuwe recreatiemogelijkheden te geven, worden op het strand en in zee activiteiten georganiseerd of vinden deze spontaan plaats (festivals, kerstboomverbrandingen, vuurwerk tijdens oudejaar, ...). De impact op het mariene milieu van dergelijke activiteiten is niet geëvalueerd en is niet in kaart gebracht.

In 2007 vond in Zeebrugge een "powerboat"-race plaats; dit leidde tot een klacht van de FOD DG5 omdat publicitaire evenementen in Natura 2000 gebieden verboden zijn en omdat geen milieubeoordeling plaatsvond.

- sportvisserij

De sportvisserij wordt gedefinieerd als vormen van visserij, waarvan de vangsten niet voor verkoop aan derden bestemd zijn. In het BNZ gaat het om zeehengelen en garnalvisserij met kleine sleepnetten (MIRA 2006). Op het strand vindt passieve strandvisserij met vaste netten plaats. Er zijn weinig gegevens van sportvisserij in het BNZ (over de omvang, trend, vangsten), deels omdat er totnogtoe geen meldingsplicht is. Naar schatting zijn er voor de vier kusthavens (Nieuwpoort, Oostende, Blankenberge en Zeebrugge) meer dan 100 vaartuigen. De Vlaamse Vereniging van Hengelsportverbonden telt ongeveer 2000 zeesportvissers onder zijn leden.

De zeesportvisserij is niet onderworpen aan vergunningen en wordt geregeld middels regelgevingen van de Vlaamse Regering (zie www.vvhv.be) ²³.

Ook is de impact van de sportvisserij op het mariene milieu nog onvoldoende in kaart gebracht (zie bvb effect op het benthos van de mariene beschermde gebieden onder beroepsvisserij). Zeevogelinventarisatie (INBO) geeft een beeld van de densiteit van zeehengelaars en toont aan dat vooral in de territoriale zee en ook in de buurt van wrakken gevist wordt (zie MIRA 2006, Fig. pg 46).

Voor de impact van strandvisserij op zeezoogdieren (Bruinvis) zie Haelters en Kerckhof (2006)

Beroepsvisserij

De beroepsvisserij is een belangrijke sector aan de kust hoewel de bijdrage van de beroepsvisserij (en maricultuur) tot de nationale economie eerder beperkt is (Anon, 2007). Ingevolge de steeds inkrimpende quota's van het GVB, blijft de jaarlijkse aanvoer van vis gedurende de laatste 7 jaar met ca 1.000 ton per jaar dalen. De Belgische vloot is ook een relatief oude vloot met van de 107 vaartuigen 28 die meer dan 30 jaar oud zijn. De huidige trend van de Belgische vloot is duidelijk dalend, maar dit is ook het geval voor de meeste Europese landen (ten gevolge van het GVB).

²² In Nederland heeft de Gedeputeerde Staten van Noord-Holland besloten om kitesurfen nog niet toe te laten in een gedeelte van de Waddenzee omdat het effect van kitesurfen op de vogelstand in dit deel van de Waddenzee niet onderzocht is (website Waddenzeevereniging)

²³ Zie ook MMM-wet art 12§2.

Deze Belgische vloot bestaat uit drie segmenten: het groot vlootsegment (motorvermogen groter dan 221kW), het klein vlootsegment (motorvermogen tot 221 kW), en het kustvissersegment (< 221 kW, tonnenmaat van ten hoogste 70 GT en gunstig advies van visserijadministratie om als kustvisser erkend te worden²⁴. De vier kustvisserers mogen onbeperkt vissen.

De Belgische vloot bestaat vooral uit een boomkorvloot die zich voornamelijk richt op schol en tong met belangrijke bijvangsten van kabeljauw, rog en bot. Naast de garnaal- en boomkorvisserij zijn nog een beperkt aantal schepen actief in de bordenvisserij en warrelnetvisserij. Op dit ogenblik zijn een drietal Belgische beroepsvissers met warrelnetten op zee actief zijn, aangevuld met een aantal buitenlandse beroepsvissers

In het kader van de beleidsplannen is het belangrijk naar een aantal punten kijken.

- **Wie vist waar?**

Het GVB stelt dat in de EEZ enkel Europese visserij vlootschepen visrecht hebben. In het Belgische deel van de territoriale zee hebben tussen de 3 en 12 zeemijl ook vissers van het Nederland (alle soorten) en Frankrijk (Haring) toegang. Tussen de basislijn en de 3 zeemijl, hebben naast de Belgische kustvisserers ook Nederlandse en Franse schepen toegang. In de praktijk gaat het om een 20-tal Belgische vissersvaartuigen (4 kustvisserers en 16 kleinere vaartuigen die behoren aan het kleine vlootsegment) en een 5-tal Franse en 10-15 Nederlandse vissersvaartuigen (M. Welvaert, Dienst Zeevisserij, pers. med.)

Op basis van zeevogelmonitoring poogt het INBO een beeld te krijgen van de visserijactiviteiten in het BNZ. Het beeld is echter onduidelijk omdat waarnemingen van visserijactiviteiten gekoppeld zijn aan de gegevens van de vogeltellingen. Echter, sinds 1 januari 2005 worden alle vissersvaartuigen (langer dan 15m, maar niet deze in gebruik voor maricultuur en niet deze die enkel binnen de basislijn actief zijn) verplicht om een VMS systeem aan boord te hebben. Deze VMS gegevens kunnen van groot belang bij het beheer van mariene beschermde gebieden (Pérez-Ruzafa et al 2007).

- **De effecten van de visserij op vogels**

Wetenschappers van het INBO hebben sinds 1992 systematisch zeevogels gemonitored in het BNZ en hebben vastgesteld dat een aantal soorten zeevogels in belangrijke mate geassocieerd zijn met vissersvaartuigen (vooral een aantal meeuwensoorten). De verspreiding van zeevogels achter vissersvaartuigen is vooral kustgebonden, terwijl in de diepere wateren veel minder vogels afhankelijk zijn van visserijactiviteiten. Het zijn vooral de meeuwensoorten die in sterke mate afhankelijk zijn van boomkorvisserij.

Gebieden met de hoogste dichtheid aan niet met schepen geassocieerde zeevogels zijn o.a. gesitueerd rond de havens van Nieuwpoort, Oostende en Zeebrugge (gebieden waar de drie Vogelrichtlijngebieden gesitueerd zijn), de westelijke kustbanken, de Vlaamse Banken en ook wel rond de meeste diepere zandbaken (bijvoorbeeld Thorntonbank, Blighbank, Oosthinder- en Westhinderbank)²⁵.

²⁴ Besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 tot de instelling van de visvergunning en houdende tijdelijke maatregelen voor de uitvoering van de communautaire regeling inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden. (BS 23.01.2006)

²⁵ Stienen (op basis van voorlopige gegevens uit WAKO-project.)

Naast de visserij hebben mogelijk de roro boten die de Havens van Oostende en Zeebrugge aandoen, door manoeuvrerend gedrag in en voor de havens een positief effect op de voedselbron voor vogels in deze Vogelrichtlijngebieden.

- **De effecten van de visserij op zeezoogdieren**

De Bruinvis was tot de jaren 50 van de vorige eeuw een algemene soort voor onze kust. De BMM coördineert sinds 10 jaar het onderzoek naar gestrande Bruinvissen in het BNZ. Het databestand is (beperkt) online consulteerbaar (<http://www.mumm.ac.be>). Het is duidelijk dat niet alle dieren die aanspoelden, en waarvan kon aangetoond worden dat ze verdrongen waren in visnetten, omkwamen bij beroepsvisserij.

In de BNZ komen de meeste Bruinvissen om door de warrelnetvisserij.

Het totale aantal dieren dat tussen 1995 en 2006 door verdrinking in visnetten gestorven is, bedraagt minstens 85, waarvan 71 tussen 2004 en 2006; het aantal dieren waarvan de doodsoorzaak als 'natuurlijk' bepaald werd, bedraagt 150²⁶. De gegevens geven echter geen indicatie of de soorten door warrelnetvisserij in de mariene beschermde gebieden omkomen.

De laatste jaren was een relatief hoog aantal dieren aangespoeld na bijvangst in de strandvisserij. Er is duidelijk een stijging in het aantal Bruinvissen die op het strand aanspoelen, hetgeen er op ook wijst dat de soort algemener voorkomt in het zuidelijke deel van de Noordzee, vooral in de winterperiode en in de vroege lente.

- **De effecten van de boomkorvisserij op het benthos**

Het Habitatrichtlijngebied Trapegeer Stroombank is als beschermd marien gebied aangewezen voor de bescherming van de permanent met zeewater overstroomde zandbanken en de daarmee geassocieerde bodemfauna. Ook zijn in de Vogelrichtlijngebieden (SBZ1, SBZ2, en SBZ3) de instandhouding van de biotopen en leefgebieden van de beschermde vogelsoorten een beschermingsdoelstelling en omdat het benthos deel uitmaakt van het leefgebied, moet het effect van de boomkorvisserij op benthos ook in vogelrichtlijngebieden geëvalueerd worden.

De impact van boomkorvisserij op het benthos is uitvoerig gedocumenteerd:

- ✓ Recent onderzoek toont aan dat de platvisboomkor door haar druk de zeebodem 1 tot 8 cm penetreert en de morfologie wijzigt (zie Paschen et al. 1999), hetgeen leidt tot beschadigen en doden van niet-doelsoorten voor de visserij en wijzigingen van de benthische productie (Kaiser et al 2006);
- ✓ Invloed van boomkorvisserij op benthos moet geëvalueerd worden in het licht van de natuurlijke dynamiek (vooral getijdestromingen)
- ✓ De studies naar de effecten van boomkor op benthos verschillen naargelang het gebruikte vistuig, de intensiteit van de verstoring, het bodemtype, de bestudeerde gemeenschappen (zie oa Kaiser et al 2006, Collie et al 2000, ICES 2006);
- ✓ Een beperkt aantal studies hebben langetermijneffecten onderzocht (bvb Philippart 1998)
- ✓ Vergelijkend onderzoek van reductie van boomkor, toont aan dat in de gebieden waar het gesleept vistuig het meest wordt gelimiteerd, de biomassa en de soortenrijkdom van epifauna significant groter is (Blyth et al. 2004);

²⁶ Haelters (op basis van gegevens uit WAKO-project.)

- ✓ ICES 2007b stelt dat soorten die groot zijn een fragiele morfologie hebben en weinig mobiel zijn geassocieerd worden met toenemende kwetsbaarheid en dat boomkor in vergelijking met bordentrawls en zegens het meest beschadigende vistuig is²⁷;
- ✓ ICES 2007b²⁸ besluit dat de enige manier om de effecten van gesleept vistuig effectief te verminderen het uitsluiten van dit type visserij is in gebieden waar benthos van belang is;
- ✓ Er zijn zeer weinig gegevens over het effect van boomkor in modderige habitats – er wordt bijvoorbeeld amper met de boomkor in modderige substraten gevist. In zandige substraten heeft de boomkor een significante impact, maar zou het herstel sneller zijn (Kaiser et al 2006).

Bij de evaluatie van de impact van de boomkorvisserij dient met het volgende rekening gehouden te worden:

- ✓ De boomkorvisserij in het BNZ kwam vooral in de jaren 60 tot ontwikkeling, hoewel ze reeds lang voorheen werd toegepast; Vijftig jaar boomkorvisserij leidde tot een verandering in de samenstelling en omvang van het benthos en er stelde zich een nieuw dynamisch evenwicht in (zie oa Phillipart, 1998). Gemeenschappen met laag productieve en traag reproducerende soorten zijn vervangen door hoogproductieve opportunisten;
- ✓ De meeste studies over de invloed van de boomkorvisserij op het benthos in zandbankecosystemen in de Noordzee, onderzoeken de impact van de boomkorvisserij op reeds min of meer zwaar door boomkorvisserij geaffecteerde systemen of systemen waar zich een dynamisch evenwicht heeft ingesteld. Er zijn weinig gegevens gekend over de fauna en flora van het benthos in de mariene beschermde gebieden van vòòr de start van de boomkorvisserij (het probleem van de “shifting baseline”)
- ✓ Gezien de invloed van de boomkorvisserij op het benthos van onze zandbankecosystemen is er nood aan onderzoek naar het effect van stopzetting van boomkorvisserij op het benthos van de zandbankecosystemen. Waar leidt dit naar toe? Wat levert natuurlijkheid aan biodiversiteitswaarde op? Wat is het effect op invasieve soorten als *Ensis directus*?

Redant en Polet (2002) beschrijven de garnalvisserij in het BNZ en wijzen op de bijvangst van op het epibenthos (zeesterren, krabben, ...). Om de impact van de boomkor in de garnalvisserij te beperken, ontwikkelt het ILVO een pulskor.

Maricultuur

Onder maricultuur wordt aquacultuur op zee verstaan. In het BNZ vond tussen 2001 en 2004 een proefproject plaats van mosselkweek op hangstructuren en in 2005 werden 4 concessiegebieden aangevraagd. In de concessiezone, 10 km in zee voor Nieuwpoort zijn op dit ogenblik een 60-tal mosselkooien in gebruik. Mosselcultuur is zoals andere vormen van maricultuur een industriële activiteit, mag dus niet plaatsvinden in Vogel en Habitatrichtlijngebieden en is afhankelijk van een vergunning en milieueffectenrapport. Er zijn op dit ogenblik nog geen aanvragen van andere vormen van maricultuur, hoewel in het NSP voor de Belgische visserijsector belangstelling toont voor andere vormen van maricultuur en door ILVO voorbereidend onderzoek plaatsvindt (uitzetten van pootvis, open zeeboerderij, schelpdierenkweek in open zee).

²⁷ (WAKO-rapport pg 4.14

²⁸ in WAKO-rapport pg 4.14

De milieu-impact van maricultuur is verscheiden. Er is de verwachte competitie voor voedsel en de impact hiervan op de verschillende trofische niveaus en het natuurlijke milieu, de toename van faeces en speudofaeces en het effect op de zeebodem en hiermee geassocieerde fauna en flora, de uitstoot van anorganische meststoffen, de anti-biotica, en tenslotte het probleem door de introductie van niet-inheemse soorten.

Gezien de toenemende interesse voor maricultuur en de verwachte impact van de introductie van niet-inheemse soorten op het milieu, heeft de Europese Raad op 11 juni 2007 een verordening goedgekeurd (Verordening 708/2007) inzake het gebruik van uitheemse en plaatselijk niet-voorkomende soorten in de aquacultuur

- **De effecten van de visserij op andere componenten van het mariene milieu**

Effecten op bijvangst en energieconsumptie: Vanuit het ILVO zijn een aantal projecten opgestart om de milieu-impact van de boomkorvisserij te verminderen; deze proefprojecten hebben op de eerste plaats tot doel de bijvangst en de energieconsumptie te beperken. Toch is er ook een belangrijke proefproject (pulsakor) om de negatieve impact op de zeebodemfauna door garnalvisserij met sleepnetten te beperken.

Zwerfafval: Zwerfafval is één van de drukken op het marien milieu dat door de Europese Kaderrichtlijn Mariene Strategie als prioritair beschouwd wordt om in kaart te brengen en maatregelen hieromtrent te ontwikkelen. In de bijlage 1 van deze Kaderrichtlijn (kwalitatief beschrijvende elementen voor de omschrijving van de goede milieutoestand) wordt vermeld dat de eigenschappen van, en de hoeveelheden zwerfvuil op zee geen schade mogen veroorzaken aan het kust- en mariene milieu.

Van 15/12/06 tot 14/10/07 werd samen met de Stichting Duurzame Visserij-ontwikkeling (SDVO) en AGHO, een proefproject uitgevoerd om de doenbaarheid van een “fishing for litter” initiatieven in het BNZ te evalueren. De SDVO werd gekozen omdat het een natuurlijke partner is in het visserijwereld en AGHO werd gekozen omdat het enig vergunde bedrijf was voor de behandeling van de betrokken afval.

1295
1296

	Trapegeer - Stroombank		SBZ1		SBZ2		SBS3		BvH	
MENSELIJK IMPACT OP:	S	H	V	H	V	H	V	H	S	H
ECONOM. ACTIVITEIT										
Scheepvaart										
Havenactiviteit										
Baggeractiviteiten										
Zand/gravelwinning										
Windenergie										
Leidingen & kabels										
MILITAIRE ACTIVITEIT	T		T		T					
RECREATIE										
Zeilen / yachting			T		T		T			
Plankzeilen, kitesurfen...			T		T		T		T	
Strandevenementen		T		T		T		T		T
VISSERIJ										
Sportvisserij										
boomkor		G?		G?		G?		G?		
garnaalvisserij		G?		G?		G?		G?		
lijnvissen										
warrelnetten										
Beroepsvisserij										
boomkor		G?		G?		G?		G?		
Garnaalvisserij		G?		G?		G?		G?		
lijnvissen										
warrelnetten										
marikultuur										
VERVUILING										
Olie	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T
chemisch										
Eutrofiëring	G	G	G	G	G	G	G	G	G	G
geluid	T		T		T		T		T	

1297

Impact niet relevant	
Mogelijk relevante impact	
Eerder beperkte impact	
Eerder belangrijke impact	
Tijdelijke en lokale impact van beperkte duur	T
Gebiedsdekkende impact	G

1298
1299
1300
1301
1302
1303

Tabel 2: overzicht impact activiteiten op doelsoorten en natuurlijk habitat in mariene beschermde gebieden. Menselijke impact op **S** (soorten waarvoor het gebied is ingesteld als Habitatrichtlijngebied), **H** (natuurlijk habitatype waarvoor Habitatrichtlijngebied is aangemeld of habitat voor de vogelsoorten waarvoor het gebied is ingesteld), **V** (vogelsoorten waarvoor het Vogelrichtlijngebied is ingesteld).

5. TOEGELATEN EN VERBODEN ACTIVITEITEN

In dit hoofdstuk wordt een beknopt overzicht gegeven van de toegelaten en de verboden activiteiten in de mariene beschermde gebieden²⁹.

De meeste verboden en toegelaten activiteiten zijn te vinden in een aantal Belgische federale regelgevende documenten; de belangrijkste zijn de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België³⁰ en de wet houdende de wijziging van de MMM-wet van 17 september 2005³¹, het soortenbeschermings KB van 21 december 2001 en het KB van 14 oktober 2005 tot instelling van speciale beschermingszones en speciale zones voor natuurbehoud in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België. Een overzicht van de toegelaten en verboden activiteiten wordt verder gegeven.

Voor een plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het mariene beschermde gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied gelden bijzondere regels. Deze regels dienen toegepast te worden zonder afbreuk te doen aan de algemeen van toepassing zijnde milieueffectenbeoordeling op plan- en projectniveau én de vergunnings- en machtigingsregels op projectniveau.

5.1. Wat te doen met plannen en projecten?

Voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het mariene beschermde gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, dient volgens de EU-regelgeving een passende beoordeling gemaakt te worden (zie ook EC 2000):

- De milieueffectenbeoordeling³² houdt rekening met de instandhoudingsdoelstellingen van het gebied.
- Indien de milieueffectenbeoordeling (na publieke consultatie) zekerheid verschaft dat het plan of project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten, kan het project of plan worden uitgevoerd;
- Indien er toch significante negatieve gevolgen worden verwacht, moeten er alternatieven ontwikkeld worden om de significante gevolgen te vermijden;
- Indien er geen alternatieve oplossingen mogelijk zijn en het plan of project toch om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard toch moet worden gerealiseerd, worden compenserende maatregelen genomen om de algemene samenhang van het Natura 2000 te bewaren.
- De Europese Commissie wordt van de compenserende maatregelen op de hoogte gebracht.

²⁹ Dit hoofdstuk beantwoordt aan art. 7.&1.1° van het KB van 14 oktober 2005 tot instelling van speciale beschermingszones en speciale zones voor natuurbehoud in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België, hetgeen verwijst naar de informatie van de van toepassing zijnde beschermingsmaatregelen in het beschermd marien gebied.

³⁰ Hierna MMM-wet genoemd

³¹ Hierna MMM-wetwijziging genoemd

³² Zie KB van 9 september 2003 houdend de regels betreffende de milieueffectenbeoordeling in toepassing van de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het marine milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België en het KB van 7 september houdende de procedure tot vergunning en machtiging van bepaalde activiteiten in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België.

De Europese regelgeving van de Habitatrichtlijn is door het KB tot instelling van mariene beschermde gebieden omgezet. Wat de procedure van de milieueffectenbeoordeling betreft, wordt verwezen naar het KB van 9 september.

De omzetting van de EU-Habitatrichtlijn (zie kader) tot instelling van de mariene beschermde gebieden wijkt evenwel enigszins af van de Habitatrichtlijn. Zo maakt de Habitatrichtlijn geen onderscheid tussen de plannen en projecten die plaatsvinden binnen de Natura 2000 gebieden en deze die plaatsvinden buiten Natura 2000 gebieden. Relevant criterium is of het plan of project significante gevolgen kan hebben voor het betrokken gebied. Dit betekent dat de milieueffecten ook moeten geëvalueerd worden voor plannen of projecten die betrekking hebben op activiteiten buiten de beschermde gebieden, bvb. op het strand of op een afstand van de speciale beschermingszone of speciale zone voor natuurbehoud. (De artikelen 6 en 11 van het KB tot instelling van de mariene bescherming, beperken een dergelijke milieueffectenbeoordeling tot die plannen en projecten die effectief plaatsvinden binnen de beschermde gebieden).

Inhoud artikelen 6 en artikel 11 van het KB tot instelling van mariene beschermde gebieden

§ 1 In de speciale beschermingszones / speciale zones voor natuurbehoud wordt voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van het gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, een passende beoordeling gemaakt van de gevolgen voor het gebied volgens de procedure, ingesteld bij het KB van 9 september 2003 houdende de regels betreffende de milieueffectenbeoordeling in toepassing van de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheden van België.

§ 2. Voor de toepassing van paragraaf 1 van dit artikel wordt het geheel van de activiteiten en verwezenlijkingen die door het plan, programma of project beoogd worden, beschouwd als een activiteit in de zin van artikel 5 van het bedoelde koninklijke besluit. Het maakt het voorwerp uit van de passende beoordeling, zonder afbreuk te doen aan de specifieke beoordelingen waaraan de effecten van de aan een vergunning of machtiging onderworpen activiteiten, onderworpen blijven.

§ 3. De beoordeling houdt rekening met de instandhoudingsdoelstellingen van het betrokken gebied. Gelet op de conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied en onder voorbehoud van het bepaalde in § 4, geeft de Minister slechts toestemming voor dat plan of project nadat hij de zekerheid heeft verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten.

§ 4. Indien een plan of project, ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied, bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, om dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard, toch moet worden gerealiseerd, geeft de Minister slechts toestemming voor dat plan of project nadat hij de zekerheid heeft verkregen dat alle nodige compenserende maatregelen worden genomen om te waarborgen dat de algehele samenhang van het Natura 2000-netwerk, zoals ingesteld bij de habitatrichtlijn, bewaard blijft. Hij stelt de Europese Commissie op de hoogte van de genomen compenserende maatregelen.

5.2. Wat te doen met plannen en programma's?

Voor plannen en programma's die opgesteld zijn of aangenomen worden door overheden (federaal, regionaal, of lokaal) of die door een overheid worden opgesteld om aangenomen te worden door een wetgevende procedure door het parlement of regering en voor plannen en programma's die door wetgevende, regelgevende en administratieve bepalingen zijn voorgeschreven, heeft België de Europese Richtlijn³³ voor Strategische Milieubeoordeling

³³ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's.

(Strategic Environmental Assessment, 2001/42/EG) omgezet³⁴. Volgens deze richtlijn moeten degenen die plannen of programma's uitwerken de impact ervan op het milieu beoordelen en het publiek inspraak geven. De wet biedt drie duidelijke voordelen: een globale beoordeling van de gevolgen, de integratie van milieuoverwegingen vanaf de uitwerking van het plan of programma en de raadpleging van het publiek (zie www.health.fgov.be).

5.3. Toegelaten en verboden activiteiten

De algemene stelregel is dat in speciale beschermingszones en in speciale zones voor natuurbehoud alle activiteiten toegelaten zijn, tenzij deze die door de regelgeving zijn verboden. Echter, voor sommige activiteiten is de federale overheid bevoegd, voor andere de Vlaamse overheid. In de volgende tabel wordt een overzicht gegeven van activiteiten, of deze al dan niet toegelaten zijn, of er vergunningen/machtigingen nodig zijn en hoe het zit met activiteiten in en buiten de mariene beschermde gebieden (waarop dit beleidsplan betrekking heeft).

Deze lijst kan als referentie gebruikt worden voor hetgeen al dan niet toegelaten of verboden is in de mariene beschermde gebieden of in het BNZ. Bij deze lijst dient opgemerkt te worden dat de principieel niet-verboden activiteiten, zowel binnen als buiten de mariene beschermde gebieden, dienen te beantwoorden aan de geldende machtigings- en vergunningsregelgeving, voor zover van toepassing.

De toekenning van concessies voor de exploratie en exploitatie van minerale en andere niet-levende rijkdommen van het Belgische continentaal plat wordt door de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het continentaal plat geregeld. Een aantal activiteiten die onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest vallen (de havens en hun aanhorigheden, de zeewering, de loodsdiensten en de bebakeningsdiensten naar de haven, evenals de reddings- en sleepdiensten op zee), inclusief de werken en activiteiten, met inbegrip van het baggeren, die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van deze bevoegdheden, worden dan weer door Vlaamse regelgeving gevat. Daarbij komt nog, en dit is verschillend van de activiteiten die vallen onder voormelde wet van 13 juni 1969, dat deze activiteiten niet verboden kunnen worden op basis van artikel 8, §3 MMM-wet (mogelijkheid voor de Koning om in de speciale beschermingszones en de speciale zones voor natuurbehoud bepaalde activiteiten geheel of gedeeltelijk te verbieden).

Activiteit	Binnen het mariene beschermde gebied	In het Belgische deel van de Noordzee	Referentie naar wetgeving en nota's
Toezicht & monitoring			
Toezicht en controle	Toegelaten	Toegelaten	MMM-wet art 8, §§1 en 3
Monitoring en wetenschappelijk onderzoek, door of met toestemming van de overheid	Toegelaten	Toegelaten	MMM-wet art 8, §§1 en 3 Wetenschappelijk onderzoek behoeft geen vergunning door minister conform MMM-wet art 25, §3
Scheepvaart en transport			
Scheepvaart	Toegelaten (°)	Toegelaten	MMM-wet art 8, §§ 1 en 3 (°): scheepvaart kan beperkt

³⁴ De wet van 13 februari 2006 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu voor bepaalde plannen en programma's en de inspraak bij het publiek bij de uitwerking van de plannen en programma's in verband met het milieu (BS van 10.03.2006).

			worden in de gerichte en integrale reservaten, alsook in de speciale beschermingszones en de speciale zones voor natuurbehoud, middels art. 20 van de MMM-wet .
Doorvaart van hogesnelheidsvaartuigen, behouden in uitzonderlijke omstandigheden.	Verboden in SBZ1 en SBZ2 in de periode van 1 december tot 15 maart (toegelaten in SBZ3)	Toegelaten	KB 14 okt 2001 instelling marien beschermd gebied; art 7) (Oefeningen die als militaire activiteiten beschouwd kunnen worden, vallen niet onder het hiernaast vermelde verbod).
Oefenen met helikopters op minder dan 500 ft.	Verboden in SBZ1 en SBZ2 tussen 1 december en 15 maart (toegelaten in SBZ3)	Toegelaten	KB 14 okt 2005 instelling marien beschermd gebied; art 7). (Oefeningen die als militaire activiteiten beschouwd kunnen worden, vallen niet onder het hiernaast vermelde verbod).
Visserij en maricultuur			
Beroepvisserij	Toegelaten (°)	Toegelaten (°)	MMM-wet art 8, §§ 1 en 3 activiteit onder bevoegdheid van het Vlaamse Gewest
Maricultuur	Verboden (°)	Toegelaten	(°) Verboden in beschermd gebied omdat het een activiteit van publicitaire en commerciële ondernemingen is
Vangst en bijvangst walvisachtigen (Cetacea) en zeehonden (Pinnipedia)	Verboden	Verboden	MMM-wet art. 13 & 14 Verplichting om levende en niet gewonde dieren onmiddellijk vrij te laten en meldingsplicht. Voor zulke dieren in nood, gewond of dood is er een opvangprocedure
Storten van bijvangst, niet verwerkte vis, visafval	Toegelaten	Toegelaten	MMM-wet art 16, §3. (Let wel: voor de gerichte en integrale mariene reservaten afhankelijk van feit of deze activiteiten onder definitie "zeeverij" vallen of niet.)
Militaire activiteiten			
Militaire activiteiten	Toegelaten (°)	Toegelaten	MMM-wet art 8, §1 Militaire overheid dient alles in het werk te stellen om schade en milieuverstoring te voorkomen, echter zonder dat de inzet van de krijgsmacht in het gedrang komt en rekening houdend met het statuut van het militair domein.
Recreatie			
Sportvisserij	Toegelaten (°)	Toegelaten (°)	MMM-wet art.12, §2 Gewijzigd in 2007: Koning kan op voordracht van de minister maatregelen nemen om de sportvisserij te beperken in de

			zeegebieden.
Watersportwedstrijden	Verboden in SBZ1 en SBZ2 (toegelaten in SBZ3)	Toegelaten	KB 14 okt 2005 instelling marien beschermde gebieden; art 7)
Doorvaart van hogesnelheidsvaartuigen behouden in uitzonderlijke omstandigheden	Verboden in SBZ1 en SBZ2 (toegelaten in SBZ3)	Toegelaten	KB 14 okt 2005 instelling marien beschermde gebieden; art 7
Jacht op vogels en zeezoogdieren	Verboden	Verboden	MMM-wet art 12, §1
Introductie soorten / bestrijding soorten			
Opzettelijke introductie van niet-inheemse organismen in zeegebieden	Verboden tenzij vergunning	Verboden tenzij vergunning	MMM-wet art. 11, §1 – de introductie mag geen invloed hebben op de plaatselijke biota (Zie ook procedure KB 2001 soortenbescherming)
Onopzettelijke introductie van niet-inheemse soorten via ballastwater	Verboden	Verboden	MMM-wet art 11, § 2 Niet verboden, maar kan verboden worden door de Koning.
Bestrijding of verwijdering van niet-inheemse soorten die onvrijwillig of in overtreding met de wet worden geïntroduceerd	Toegelaten (°)	Toegelaten(°)	MMM-wet art 11, §3 (°) na advies van bevoegde wetenschappelijke instelling
Opzettelijke introductie van genetisch gemodificeerde organismen	Verboden	Verboden	MMM-wet art 11, §4
Industriële activiteiten			
Verbranding op zeegebieden	Verboden	Verboden	MMM-wet art 15, §§1 en 2, (art. 1,16° voor definitie van verbranding)
Storten in zeegebieden	Verboden	Verboden	MMM-wet art 16, §§1 en 2, (art. 1,15° voor definitie van 'verbranding')
Storten van baggerspecie en storten van inerte materialen van natuurlijke oorsprong	Toegelaten, behoudens in de speciale zones voor natuurbehoud (Habitatrichtlijn-gebieden)	Toegelaten in daartoe aangeduide gebieden.	MMM-wet, art. 16, §3, (iii) en (iv) KB van 14 oktober 2005, art. 10
Verstrooien van as van gecremeerde lijken	Toegelaten	Toegelaten	MMM-wet art 16, §3, (i)
Directe lozingen in zeegebieden	Verboden	Verboden	MMM-wet art 17 (art. 1, 17° voor definitie van 'directe lozing') Onderstaand type lozingen zou ik apart bespreken, vermits aparte regeling ook (geen principiële verbod) en art 19 wat betreft normale exploitatielozingen bij offshore activiteiten.
Activiteiten van burgerlijke bouwkunde	Verboden	Toegelaten	MMM-wet art 25, §1, (i) KB van 14 oktober 2005, artt. 5 en 10
Graven van sleuven en ophogen van de zeebodem	Toegelaten	Toegelaten	MMM-wet art 25, §1, (ii)
Industriële activiteiten	Verboden	Toegelaten	MMM-wet art. 25, §1, (v) KB van 14 oktober 2005, artt. 5 en 10
Activiteiten van publicitaire en commerciële ondernemingen	Verboden	Toegelaten	MMM-wet art. 25, §1, (vi) KB van 14 oktober 2005, artt. 5 en 10

1407
1408
1409
1410
1411
1412
1413
1414
1415
1416
1417
1418

Tenslotte wordt in de volgende tabel de soortenbescherming in de BNZ weergegeven. Zie de MMM-wet (art 10 tot 14) en het KB van 21 december 2001 in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België. De volgende soorten of soortengroepen zijn in het BNZ beschermd: Walvisachtigen, Vinpotigen (zeehonden, etc.), de Otter (*Lutra lutra*), zeeschildpadden, de Steur (*Acipenser sturio*), de Elft (*Alosa alosa*), de Houting (*Coregonus oxyrhynchus*), zeeduikers (*Gavidae*), zee-eenden (*Melanitta* sp), de Eidereend (*Somateria molissima*), futen (*Podicipedidae*), sternens (*Sterna* sp.), plevieren (*Charadriidae*), de Zeepril (*Petromyzon marinus*), de Rivierpril (*Lampetra fluviatilis*) en de Fint (*Alosa fallax*). Onder het GVB is het illegaal om in alle Europese wateren de Witte Haai (*Carcharodon carcharias*) en Reuzenhaai (*Cetorhinus maximus*) te vissen, aan boord te houden en aan land te brengen. (zie tabel 3).

	1	1	1	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Verbod op:	Walvisachtigen	Vinpotigen (zeehonden, etc.)	Otter	Zeeschildpadden	Steur (<i>Acipenser sturio</i>)	Elft (<i>Alosa alosa</i>)	Houting (<i>coregonus oxyrhynchus</i>)	Zeeduikers (<i>Gavidae</i>)	Zee-eenden (<i>Melanitta</i>)	Eidereend (<i>Somateria molissima</i>)	Futen (<i>Podicipedidae</i>)	Sternens (<i>Sterna</i> sp.)	Plevieren (<i>Charadriidae</i>)	Zeepril (<i>Petromyzon marinus</i>)	Rivierpril (<i>Lampetra fluviatilis</i>)	Fint (<i>Alosa fallax</i>)
Verbod op het vangen, verwonden en doden	X	X	X	X	X	x	x	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Verbod op het opzettelijk verstoren tijdens periodes van voortplanting, afhankelijkheid van de jongen, overwintering en trek	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	x
Onopzettelijke verstoring voor zover redelijkerwijs mogelijk vermijden tijdens periode van voortplanting, overwintering en trek				X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	x
Vermijden in het bijzonder van verstoring van exemplaren of groepen in het winterhalfjaar (1 november tot 30 april)								X	X	X	X					
Vermijden in het bijzonder van verstoring van broedplaatsen op land van deze soorten vanuit zeegebieden												X	X			
Beschadiging of vernieling van voortplanting of rustplaatsen	X	X	x													
Verbod van in bezit hebben, vervoeren, verhandelen, te ruilen of te koop aan te bieden	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Tabel 3: soorten of soortengroepen die in het BNZ beschermd zijn.

1419

6. GEBRUKERSOVEREENKOMSTEN

Het beheer van beschermde gebieden kan niet op een efficiënte manier gebeuren zonder de gebruikers van deze gebieden bij de voorbereiding, besluitvorming en de uitvoering van het beleid te betrekken. Mariene beschermde gebieden vormen hierop geen uitzondering.

Het federale beleid heeft deze wens een juridische basis gegeven door in de wijziging van de MMM-wet de gebruikers en de gebruikersovereenkomst te definiëren.

Wie is “gebruiker” van een marien beschermd gebied?	Elke natuurlijke persoon of rechtspersoon van privaatrechterlijke of publiekrechtelijke aard, die recreatieve of professionele activiteiten in de beschermde gebieden uitoefent.
Wat is een “Gebruikersovereenkomst”?	Een overeenkomst tussen de minister en de gebruikers van een beschermd marien gebied, houdende maatregelen ter bescherming van deze gebieden.

Daarnaast is door de goedkeuring van het KB van 14 oktober 2005³⁵ de gebruikersovereenkomst of gebruikersovereenkomsten in de beleidsplanning van de mariene beschermde gebieden geïntegreerd en dit is gebeurd op verschillende manieren.

- **Overleg:** de overeenkomst wordt afgesloten na overleg met de gebruikers van een beschermd marien gebied (art 4§1); gebruikers duiden een afgevaardigde aan voor de overlegvergaderingen (art 5§2)
- **Duur van de overeenkomst:** deze wordt afgesloten voor een bepaalde duur en loopt af wanneer het beleidsplan voor het gebied afloopt (art 4§2)
- **Opzegging:** bij herhaald, opzettelijk of niet opzettelijk, niet respecteren van de gebruikersovereenkomst, kan de minister de overeenkomst ééenzijdig opzeggen.
- **Evaluatie:** de gebruikersovereenkomsten worden op hun effect geëvalueerd (art 7§1,°4)

6.1. Bestaande gebruikersovereenkomsten

Op 14 oktober 2005 sloot de minister voor een periode van drie jaar en voor elk van de beschermde mariene gebieden, gebruikersovereenkomsten af met een aantal gebruikers:

Verbond Vlaamse Watersportverenigingen Watersportlaan 11, 8620 Nieuwpoort	www.vvw.be
Vlaamse Vereniging Hengelsport Verbonden Astridlaan 30, 8370 Blankenberge	www.vvhv.be
Zeehengelsport Ryhovenlaan 229, 9000 Gent	
Nautiv Witte Burg 70, 8670 Koksijde	www.nautiv.be
Nautibel Priester Cuypersstraat 3, 1040 Brussel	www.nautibel.be
Vlaamse Yachting Federatie Zuiderlaan 13, 9000 Gent	www.vyf.be

Engagementen van de gebruikers

³⁵ KB van 14 oktober 2005. – Koninklijk besluit betreffende de voorwaarden, sluiting, uitvoering en beëindiging van gebruikersovereenkomsten en het opstellen van beleidsplannen voor de bescherming van mariene gebieden onder de rechtsbevoegdheid van België.

1451
 1452 De overeenkomsten houden engagementen van de gebruikers die verschillen per
 1453 beschermd marien gebied en die dezelfde zijn voor elk van de mariene beschermde
 1454 gebieden.
 1455
 1456 Per gebied is het volgende overeengekomen:
 1457
 1458 • Habitatrichtlijngebied
 1459
 1460 De gebruikers leveren een maximale inspanning om bij te dragen tot de bescherming van het
 1461 gebied door het respecteren van de geldende wetgeving. Er wordt aanbevolen om
 1462 gedurende het ganse jaar:
 1463 - geen wrakken te bevissen;
 1464 - het toebrengen van schade aan de zeebodem te vermijden, ondermeer door het voor
 1465 anker gaan;
 1466 - het respecteren van de fauna en flora op zee;
 1467 - geen toiletwater, giftig of toxisch water te lozen, maar te deponeren in de havens in de
 1468 daartoe bestemde opslagvoorzieningen;
 1469 - geen afval overboord te gooien, maar gebruik te maken van de recyclagevoorzieningen
 1470 aan wal;
 1471 - geen objecten te kopen gemaakt van beschermde soorten of van archeologische
 1472 onderwatervondsten;
 1473
 1474
 1475 ▪ Vogelrichtlijngebieden
 1476
 1477 De gebruikers van de SBZ1, SBZ2 en SBZ3 leveren een maximale inspanning om bij te
 1478 dragen tot de bescherming van het gebied door het respecteren van de geldende wetgeving.
 1479 Er wordt aanbevolen tijdens de periode van 1/12 tot 15/3 wanneer de Fuut het SBZ1 en
 1480 SBZ2 als pleisterplaats gebruikt een minimale verstoring van het gebied te verzekeren. Wat
 1481 gemotoriseerde vaartuigen wordt aanbevolen de voorkeur te geven aan:
 1482 - activiteiten dicht bij de kustlijn (0.5 zeemijl)
 1483 - een route die het gebied minimaal doorkruist;
 1484 - een beperking van de snelheid en de dichtheid van het aantal aanwezige vaartuigen,
 1485 zonder de veiligheid van deze in gevaar te brengen;
 1486
 1487 De gebruikers worden aanbevolen om gedurende het ganse jaar:
 1488
 1489 - geen toiletwater, giftig of toxisch water te lozen, maar te deponeren in de havens in de
 1490 daartoe bestemde opslagvoorzieningen;
 1491 - geen afval overboord te gooien, maar gebruik te maken van de recyclagevoorzieningen
 1492 aan wal;
 1493 - het respecteren van de fauna en flora op zee;
 1494 - geen objecten te kopen gemaakt van beschermde soorten of van archeologische
 1495 onderwater-vondsten;
 1496
 1497
 1498 ▪ Gericht marien reservaat
 1499
 1500 In Gerichte Mariene Reservaten (Baai van Heist) zijn alle activiteiten verboden, behoudens
 1501 deze die toegelaten zijn (hier wordt verwezen naar art.5 van het KB dat het "gericht marien
 1502 reservaat van de Baai van Heist instelt en dit in verband het art 8 van de wet Marien Milieu
 1503 van 1999). Het komt er op neer dat in de Baai van Heist enerzijds de scheepvaart
 1504 verboden is en anderzijds de twee activiteiten die onder de gebruikersovereenkomst vallen,

zoals de niet gemotoriseerde watersporten en de gemotoriseerde begeleiding of reddingsoperaties.

Ter ondersteuning van de engagementen in de verschillende beschermde gebieden, informeren de gebruikers hun leden en klanten om de doelstelling van de beschermde gebieden te respecteren. Ze gebruiken hiervoor hun eigen kanalen, alsook de website www.de-Noordzee.be van de federale overheid en het informatiemateriaal dat de federale overheid ter beschikking stelt.

Engagementen van de federale overheid

De federale overheid (FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, DG 5 leefmilieu) voorziet in:

- Actuele en gebruiksvriendelijke informatie op haar website (www.de-Noordzee.be), in het bijzonder de geldende federale en gewestelijke wetgeving, andere bepalingen en relevante informatie en links;
- Permanente informatieborden aan de kust vanaf 2006, met name in de jachthavens en kustgemeenten;
- De nodige administratieve ondersteuning bij het aanvragen van subsidies in het kader van Natura 2000 / Interreg of andere EU-programma's;
- De Bruinvislijn, 080092595, waar het volgende kan gemeld worden: olievlekken, vogels, dolfinnen, zeehonden, en incidenten.

6.2. Evaluatie van de gebruikersovereenkomsten

De overeenkomsten werden tijdens een gezamenlijke vergadering van gebruikers en DG 5 geëvalueerd.

De gebruikers hebben hun leden en klanten via de geëigende kanalen (websites, publicaties, nieuwsbrieven ...) van de gebruikersovereenkomsten geïnformeerd en hun leden en klanten verzocht de gebruikersovereenkomsten te respecteren.

De federale overheid (DG 5) heeft zijn engagementen in de overeenkomsten slechts ten dele kunnen uitvoeren. De overheid heeft in 2005 de website www.de-Noordzee.be gelanceerd, maar deze website geeft geen informatie over specifieke de marien beschermde gebieden in het Belgische deel van de Noordzee, geeft beperkte informatie over de geldende federale of gewestelijke wetgeving en een beperkt aantal links (bvb geen link naar de website van de BMM). De beloofde informatieborden in jachthavens en kustgemeenten zijn niet opgesteld. Tenslotte functioneert het 0800 nummer dat in de gebruikersovereenkomst staat vermeld als "Bruinvislijn", maar gaat het hier om het algemene nummer van het "call centre" van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. Echter, bij de waarneming van kadavers van zeezoogdieren en zeeschildpadden of levende dolfinachtigen en zeeschildpadden, kan best de BMM verwittigd worden (www.mumm.ac.be):

Hoewel het beleidsplan voorziet in een evaluatie van de gebruikersovereenkomsten, is in de gebruikersovereenkomsten niet voorzien hoe de implementatie van de overeenkomsten opgevolgd wordt of hoe over deze opvolging gecommuniceerd wordt. Wat de gebruikers betreft, zijn er geen concrete gegevens over de opvolging van de engagementen. De gebruikers stelden tijdens het gezamenlijk overleg dat in de periode 1/12 tot 15/03 weinig op zee gevaren wordt (en bijgevolg weinig interferentie is met de pleisterplaatsen van de Fuut in de SBZ 1 en SBZ 2).

De gebruikers stellen in het gezamenlijke overleg dat ze zich verzetten tegen bijkomende beperkingen in de volgende gebruikersovereenkomst en vragen een prominente rol van het Coördinatiepunt Duurzaam Kustbeheer in het overleg tussen gebruikers en federale overheid.

Voorstel voor nieuwe gebruikersovereenkomsten.

Het doel van de gebruikersovereenkomst is de bestaande regelgeving mbt de mariene beschermde gebieden en beschermde soorten te respecteren en door goed overleg de betrokkenheid van de leden en klanten bij het beheer van de mariene beschermde gebieden te verbeteren. De gebruikersovereenkomsten zijn een kans om van de gebruikers “guardians of the sea” te maken.

- De federale overheid wenst met de bestaande gebruikers overeenkomsten af te sluiten voor een periode van drie jaar, beginnend op de dag dat de Minister het beleidsplan goedkeurt;
- De federale overheid erkent het recht van de gebruikers om de beschermde gebieden, binnen het wettelijk kader, op een duurzame manier te gebruiken;
- Er worden gesprekken opgestart om met nieuwe gebruikersgroepen overeenkomsten af te sluiten;
- Er komen in de volgende overeenkomst geen bijkomende beperkingen voor de gebruikers;
- De federale overheid wenst de communicatie met de gebruikers beter te structureren. Dit betekent opzetten van eenvoudige evaluatieprocedures, tweemaal per jaar overleg tussen gebruikers en DG 5 om de overeenkomsten te evalueren, de gebruikers te ondersteunen bij hun communicatie met hun leden en klanten. De federale overheid legt hiervoor de nodige middelen vast;

7. RESULTATEN EN EVALUATIE VAN MONITORING EN RAPPORTERING

Monitoring van de habitats en soorten in Natura 2000 gebieden is essentieel om conclusies te trekken voor het te voeren beleid. In dit hoofdstuk worden, na een korte samenvatting over de monitoring van het BNZ, de resultaten van de monitoring beschreven die van belang zijn voor het beleid van de mariene beschermde gebieden.

7.1 Monitoring

Het BNZ is één van de meest onderzochte mariene gebieden (zie oa Maes et al 2005, MIRA 2006, Deraus et al. 2007). De BMM en verschillende wetenschappelijke instelling monitoren de biodiversiteit in het marien milieu in het Belgische deel van de Noordzee.

Het BMM monitort als wetenschappelijk instelling van de Dienst Marien Milieu het mariene milieu in het BNZ³⁶. Deze monitoring heeft betrekking op (1) de kwaliteit van het mariene milieu en zijn diverse componenten, met name water, sedimenten en biota, (2) de natuurlijke of mensgebonden activiteiten of aanvoer, die de kwaliteit van het mariene milieu kunnen aantasten en (3) de effecten van deze activiteiten en aanvoer. Ook evalueert de BMM de milieueffectrapportages die in kader van het vergunningsbeleid worden opgesteld.

Sinds 1970 financiert het federale wetenschapsbeleid verscheidene onderzoeksprogramma's ivm het Noordzee ecosysteem met als doel het beleid met wetenschappelijke gegevens te ondersteunen (zie www.belspo.be/belspo/Northsea/index_en.stm). Het Fonds voor Zandwinning (FOD Economie) financiert de monitoring van de effecten van zand- en grindwinning op het mariene benthos. Deraus et al (2007) geven een samenvatting van de biologische monitoring in het BNZ.

- ✓ Zeezoogdieren: de BMM coördineert daarnaast in het kader het KB soortenbescherming (KB van 21 december 2001) en van ASCOBANS het interventienetwerk dat instaat voor het wetenschappelijk onderzoek van zoogdieren en vogels. Deze BMM monitoringsresultaten worden op nationaal vlak verzameld in een gegevensbank (zie www.mumm.ac.be).
- ✓ Zeevogels: het INBO telt sinds 1992 op een gestandaardiseerde manier de mariene avifauna vanaf schepen. Daarnaast worden ook in opdracht van derden door het INBO zeevogeltellingen uitgevoerd, bvb nulmetingen naar aanleiding van de aanleg van windmolenparken. In 2006 publiceerde het INBO een samenvattend rapport over de monitoring van zeevogels in het BNZ (Courtens en Stienen, 2006).
- ✓ Macrobenthos: de sectie mariene biologie van de Universiteit van Gent heeft in samenwerking met het VLIZ en het ILVO het macrobenthos van het Belgische deel van de Noordzee in kaart gebracht (Degraer et al 2006)

Evaluatie: In het kader van de ontwerp beleidsplannen heeft de BMM de opdracht om de hydrodynamica, de samenstelling van het benthos en de vogelstand in de mariene beschermde gebieden te monitoren³⁷. Er dient op gewezen te worden dat er geen specifieke monitoring plaats vindt in de mariene beschermde gebieden om het beleid van de overheid te evalueren en de overheid te adviseren. Echter, de inventarisaties door wetenschappelijke instellingen van fauna en flora in de Noordzee duiden op het internationale natuurbeschermingsbelang van de kustzone.

³⁶ Zie KB van 29 september 1997 houdende overdracht van BMM naar KBIN.

³⁷ (art 13 van het KB van 14 oktober 2005)

7.2. Rapportering

Vogelrichtlijngebieden

In het kader van de Vogelrichtlijn (art 12) rapporteren de lidstaten om de drie jaar aan de Europese Commissie. De meest recente Belgische rapportering dateert van 2005 en had betrekking op de periode 2002-2004, dus de periode van vòòr de instelling van de Speciale Beschermingszones SBZ1, SBZ2, en SBZ3.

Deze rapportering behandelt:

- ✓ De bescherming van de leefgebieden: het voorbereidend wetgevend werk mbt het KB van 14 oktober 2005 voor de instelling van speciale beschermingszones en speciale zones voor natuurbehoud in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België. Speciale vermelding van de voorbereidende studie door Haelters et al. 2004
- ✓ De bescherming van de soorten: De evaluatie van het ornithologisch belang bij het toekennen van vergunningen voor de bouw van windmolenparken op de Thorntonbank; het verbod van jacht op zee;
- ✓ Bevordering van het wetenschappelijk onderzoek: rapportering over het wetenschappelijk onderzoek naar aanleiding van het incident met de Tricolor (Zie Haelters et al. 2003).

Habitatrichtlijngebieden

In het kader van de Vogelrichtlijn rapporteren de lidstaten om de zes jaar aan de Europese Commissie over de toepassing van de maatregelen die in het kader van de richtlijn genomen zijn: de bedoelde instandhoudingsmaatregelen, de beoordeling van die maatregelen op de staat van instandhouding van de typen van natuurlijke habitats van bijlage I en soorten van bijlage II en de voornaamste taken van in het artikel 11 bedoelde toezicht.

De meest recente Belgische rapportering dateert van 2007 en heeft betrekking op de periode 2001-2006, dus voor een deel de periode van vòòr de instelling van de Speciale Zone voor Natuurbehoud van de Trapegeer-Stroombank. Voor een synthese van de Belgische rapportering voor de Atlantische Regio, zie Paelinckx en De Bruyn (2007).

Wat de habitattypen van bijlage I en soorten van bijlage II betreft voor het BNZ wordt het volgende door België aan de EC gerapporteerd³⁸.

- ✓ Habitat typen bijlage I:

Code 1110 permanent met zeewater overstroomde zandbanken: (range: gunstig; gebied: gunstig, gunstige staat van instandhouding; structuur en functie van de typische soorten: ongekend, toekomstige verwachtingen: gunstig): totaalbeoordeling: gunstig³⁹.

³⁸ Coördinatie van de rapportering door INBO. Gegevens werden digitaal ingevoerd in de "Central Data Repository CDR" van Reportnet

³⁹ Op dit ogenblik heeft echter onvoldoende monitoring plaatsgevonden om dit te besluiten. De milieudrukken op dit habitat type (zeewaterkwaliteit, boomkorvisserij,) blijven te groot.

✓ Soorten bijlage II:

Soort	Areaal	Populatie	Habitat voor de soort	Toekomstige verwachting	Totaal-beoordeling
<i>Halichoerus grypus</i>	Gunstig	Gunstig	Onvoldoende	Ongekend	Onvoldoende
<i>Phocaena phocaena</i>	Gunstig	Gunstig	Slecht	Onvoldoende	Slecht
<i>Phoca vitulina</i>	Gunstig	Onvoldoende maar verbeterend	Onvoldoende	Ongekend	Onvoldoende
<i>Alosa fallax</i>	Gunstig	Onvoldoende maar verbeterend	Ongekend	Gunstig	Onvoldoende
<i>Lampetra fluviatilis</i>	Gunstig	Onvoldoende maar verbeterend	Ongekend	Gunstig	Onvoldoende
<i>Tursiops truncatus</i>	Slecht	Slecht	Onvoldoende	Onvoldoende	Slecht

Evaluatie:

De rapportering onder de Vogelrichtlijn gebeurde vòòr de aanmelding van de speciale beschermingszones en geeft de stand van zaken op dat ogenblik weer.

De rapportering van de Habitatrichtlijn (art 17) werd door het Topic Centre on Biological Diversity (Europees Milieuagentschap) aan een kwaliteitstoets onderworpen (ETC-Biodiversity 2007). Het ETC stelt dat:

- ✓ Voor wat de monitoring betreft, enkel algemene beginselen vermeld worden over monitoring in het mariene milieu, terwijl art 11 van de richtlijn vraagt om een beoordelingssysteem op te stellen om aan de voorwaarden van art 11 te voldoen (de instandhouding monitoren van de in art 2 bedoelde soorten en habitat typen).
- ✓ Voor wat natuurbeschermingsmaatregelen betreft, vooral gerapporteerd wordt over algemene, horizontale programma's voor de bescherming van het mariene milieu. Echter, het verband met de beschermingsmaatregelen in Habitatrichtlijngebieden is niet duidelijk. Daarom stelt het ETC dat de beschermingsmaatregelen specifiek het doelstellingen van de richtlijn moeten beogen. Het verband tussen de algemene maatregelen en de natuurbeschermingsmaatregelen voor het Natura 2000 gebieden moet verduidelijkt worden. Zoniet worden de genomen maatregelen als niet relevant beschouwd. Ook wat betreft de gebruikersovereenkomsten stelt het ETC dat de relatie van deze maatregel en de achteruitgang van het habitat type / soort niet duidelijk is.
- ✓ Voor wat soortenbeschermingsmaatregelen (art 12 tot 16) betreft, stelt het ETC dat enkel naar een wettekst verwezen wordt en niet naar concrete maatregelen. Er dient ook over andere maatregelen gerapporteerd te worden.

Er is dus nood aan een monitoring van de doelsoorten en natuurlijke habitattypen, zowel specifiek in de Natura 2000 gebieden als in het gehele deel van de Noordzee. De rapportering in het kader van de habitatrichtlijn slaat dus zowel op de "overall situation" van het BNZ als situatie in de Natura 2000 gebieden (vooral dit laatste punt van de verplichting is onvoldoende ingevuld).

Monitoring in het mariene milieu is een dure aangelegenheid: daarom moet het monitoringsprogramma zoo opgezet worden dat het ook voldoet aan de verplichtingen van de EU-Habitat- en Vogelrichtlijn, de Kaderrichtlijn Water (voor wat kustwateren betreft), de Kaderrichtlijn Mariene Strategie voor wat betreft de goede ecologische status betreft en de OSPAR Conventie en de CMS..

8. UITDAGINGEN VOOR HET BELEID

De bescherming en het beheer van natuur in het mariene milieu is erg verschillend en complexer dan op het vasteland: er is geen privaatrechtelijk eigendom, er zijn geen duidelijke grenzen af te bakenen tussen de verschillende compartimenten van het mariene milieu, de milieudrukken komen zowel vanuit activiteiten op zee als vanuit activiteiten op land en zeer belangrijk, er is bij het publiek een algemeen gebrek aan kennis en over de mariene biodiversiteit en over het belang van de diensten die het mariene ecosysteem⁴⁰ aan de gemeenschap biedt.

Alvorens de beleidsmaatregelen voor te stellen, is het zinvol om enkele belangrijke uitdagingen kort toe te lichten:

- Nieuwe ontwikkelingen op zee: lange tijd waren visserij en transport de belangrijkste activiteiten die op zee plaatsvonden. Sinds de vorige eeuw is het gebruik van de zee toegenomen en gediversifieerd zodat op dit ogenblik in het "Belgisch deel van de Noordzee" van een "zee van chaos" wordt gesproken. De indicatoren duiden op een verdere toename en diversificatie van het mariene milieu. De druk op de mariene biodiversiteit neemt dus toe, vandaar de noodzaak om de "ecosystem services" van het mariene milieu in het Masterplan van de Noordzee te integreren;
- Een ruimtelijk geïntegreerd beleid: het geïntegreerd kustzonebeheer heeft tot doel de ecologische, economische en maatschappelijke aspecten van de kustzone in evenwicht te brengen en om aldus de kustzone duurzaam te beheren. De focus ligt hierbij op de kustzone, de strook zee en land die enerzijds een deel van de zee (12 nm) en anderzijds een deel van het land omvat (de kustgemeenten en het onmiddellijke hinterland). Het is niet de bedoeling om het gevoerde beleid van het Kustzonebeheer te beoordelen; bij de integratie van het beleid mbt mariene beschermde gebieden moet ook een bredere ruimtelijke integratie voor ogen gehouden worden: bvb de beïnvloeding van de kwaliteit van het mariene milieu door vuilvrachten via rivieren, de niet-inheemse en mogelijk invasieve soorten die via ballastwater in onze zee terechtkomen;
- Verdeelde bevoegdheden en een veelheid aan administraties: de complexiteit van het mariene milieu (en van de het Belgische staatsbestel) brengt mee dat bevoegdheden verdeeld zijn over federale regering en gewesten en hun respectievelijke administraties. Er is dus nood aan goed overleg; zowel verticaal tussen het lokale, gewestelijke en federale niveau als horizontaal tussen de verschillende beleidsdomeinen;
- Beperkte betrokkenheid met het mariene milieu. In het engels is er een zeer toepasselijke uitdrukking "lack of ownership" waarmee het gebrek aan betrokkenheid van de meeste mensen met het mariene milieu en met de mariene biodiversiteit omschreven wordt. Zowel vanuit het milieu- en wetenschapsbeleid van de federale en Vlaamse overheid poogt men de betrokkenheid te vergroten door het mariene milieu en de mariene biodiversiteit een gezicht te geven. De betrokkenheid kan succesvoller indien ook andere beleidsdomeinen daartoe bijdragen.

⁴⁰ De diensten die ecosystemen wereldwijd aan ons aanbieden en de basis zijn van ons welzijn, werden door het "Millennium Ecosystem Assessment" van de VN duidelijk geformuleerd en aangetoond (zie www.millenniumassessment.org).

- 1772 • Noodzaak aan een maatschappelijke ondersteuning: goed beheer van de mariene
1773 beschermde gebieden en zorg voor mariene biodiversiteit en marien milieu is van
1774 belang om de draagkracht van het mariene ecosysteem in stand te houden en om op
1775 een duurzame manier van de “*ecosystem services*” van de zee te kunnen benutten.
1776 De “*ecosystem services*” komen de gehele bevolking ten goede, dus niet alleen
1777 diegenen die van de zee of dicht bij de zee leven. Een duurzaam marien beleid (ook
1778 van de beschermde gebieden) heeft dus nood aan een brede maatschappelijke
1779 ondersteuning van het mariene beleid, nood aan klare duidelijke regelgeving, een
1780 efficiënte administratie en voldoende financiële middelen.
1781
- 1782 België heeft zich internationaal politiek geëngageerd om het Europese milieu- en
1783 natuurbeleid te implementeren. De Kaderrichtlijn Europese Mariene Strategie en de
1784 Europese Maritieme strategie bepalen de voorwaarden om de nieuwe ontwikkelingen op zee
1785 in het mariene ruimtelijk beleid en het mariene milieubeleid te integreren.
1786
- 1787 Door de voorgestelde maatregelen met betrekking tot de beleidsplannen van de mariene
1788 beschermde gebieden draagt de federale overheid bij om dit beleid te implementeren en wil
1789 daarvoor met de gewesten en gebruikers samen werken.
1790
1791

9. SAMEN MAATREGELEN UITWERKEN EN UITVOEREN

Met de aanduiding van mariene beschermde gebieden in uitvoering van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn heeft de federale regering een belangrijke eerste stap gezet naar bescherming van de mariene biodiversiteit.

Maar er is meer nodig. De Europese Commissie heeft de lidstaten gevraagd om het proces van de aanduiding van mariene beschermde gebieden in 2008 af te werken (vooral in de Exclusief Economische Zone is er nood aan de verdere implementatie van de richtlijn) om zo tegen 2012 een coherent netwerk te hebben van mariene beschermde gebieden⁴¹. De federale overheid wil deze Europese Biodiversiteitspolitiek in het Belgische deel van de Noordzee implementeren. Daarom wordt een onderzoek opgestart om een lijst op te stellen van gebieden in het BNZ die voldoen aan de voorwaarden vermeld in de habitatrichtlijn (bijlage III) en die in aanmerking kunnen komen als potentiële Gebieden van Gemeenschappelijk Belang (pSCIs). In een latere fase en na evaluatie door de Europese Milieuagentschap) van de lijst van voorgestelde mariene gebieden van de Atlantische biogeografische regio kunnen bijkomende gebieden als Gebieden van Gemeenschappelijk Belang door de Habitat Comité voorgesteld en door een beschikking van de Europese Milieuraad bekrachtigd worden. Deze gebieden dienen dan door de federale overheid als Speciale Zones voor Natuurbehoud (Habitatrichtlijngebieden) worden aangeduid.

Gedurende de laatste decennia is door onze wetenschappelijke instellingen een belangrijke hoeveelheid wetenschappelijke informatie vergaard in het BNZ. Deze informatie was vaak onderdeel van internationale projecten (OSPAR, ICES, projecten van EU wetenschap- en milieubeleid). De noodzakelijke basis, om de problemen van de mariene beschermde gebieden aan te pakken en op termijn in deze gebieden een gunstige staat van instandhouding te scheppen, is dus aanwezig.

Samen de gezamenlijke problemen bekijken en samen werken aan oplossingen is voor de voorbereiding en implementering van de beleidsplannen van de mariene beschermde gebieden een noodzaak. De federale overheid wenst daarom met het Vlaamse Gewest de nodige akkoorden af te sluiten om mariene beschermde gebieden met hun interface tussen federaal en Vlaamse bevoegdheden betere overlevingskansen te geven.

De volgende strategie wordt voorgesteld:

- **Het aanpakken van de belangrijkste drukken op het milieu:** gezien de veelheid aan gebruiken in en rond de mariene beschermde en de effecten op de soorten en habitats waarvoor de gebieden als Natura 2000 gebieden zijn ingesteld, moet voor alle mariene beschermde gebieden prioritair aandacht gegeven worden aan de verbetering van de kwaliteit van het mariene milieu (maatregelen 1-3). Voor wat de Natura 2000 gebieden betreft, dienen de negatieve effecten van de visserij (maatregel 4) en de verstoring van de beschermde vogelsoorten (maatregel 5) aangepakt worden;
- **Bepalen van operationele instandhoudingsdoelstellingen, monitoring en toezicht.** Naast de noodzakelijke aanpak van de belangrijke drukken op het milieu moet voor een effectief beleid de instandhoudingsdoelstellingen operationeel gedefinieerd worden (maatregel 6) en moet de monitoring op punt gesteld worden (maatregel 7). Om de bestaande wetgeving ter bescherming van het Natura 2000 toe te passen dient een effectief toezicht gehouden te worden (maatregel 8).

⁴¹ Zie brief L.Miko (EC DG ENV) to the Nature Directors of Coastal Member States (17/03/2008)

- 1843
- 1844
- 1845
- 1846
- 1847
- 1848
- 1849
- 1850
- 1851
- **Doelgerichte communicatie om de mariene biodiversiteit te beschermen:** kennis over de waarde van het mariene milieu vergroten en hierdoor de noodzaak voor respect voor de mariene biodiversiteit in alle relevante beleidsdomeinen en bij het brede publiek verkrijgen, vergt een permanente inspanning van de federale overheid. Dit betekent doelgericht communicatie, sensibilisering (maatregel 9) en samenwerking met gebruikers (maatregel 10) en verschillende administraties van federale en regionale instellingen. Het oprichten van een adviescommissie (maatregel 10) voor het begeleiden van het beheer van de mariene beschermde gebieden is ook hier onderdeel van.
- 1852
- **Aandacht voor andere relevante maatregelen en initiatieven.** Het beleid mbt de mariene beschermde gebieden mag niet uit het oog verliezen dat ook ander relevante maatregelen nodig zijn: evaluatie van afbakening Vogelrichtlijngebieden (maatregel 11), een actieplan bedreigde soorten (maatregel 12) en technische evaluatie van de regelgeving om een klare en duidelijke regelgeving te hebben (maatregel 13).
- 1857
- 1858
- 1859
- 1860

1860
1861

Het aanpakken van de belangrijkste drukken op het milieu

Maatregel 1: implementatie van EU & OSPAR regelgeving

Trekker: FOD Leefmilieu

Partner: Vlaamse Gemeenschap, BMM

Deadline: 2015 (EU Kaderrichtlijn Water), 2020 (Kaderrichtlijn Mariene Strategie), 2021 (OSPAR HSC)

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

Deze maatregel vloeit voort uit een de volgende Europese verplichtingen:

- Kaderrichtlijn Water: de doelstelling om tegen 2015 voor de kustwateren (tot 1 zeemijl) een goede ecologische status te behalen en voor de territoriale zee een goede chemische toestand te behalen.
- Kaderrichtlijn Mariene Strategie (MSD): doelstelling om tegen 2020 een goede milieutoestand van het mariene milieu te bereiken. Noteer dat de EMS de verbetering beoogt van alle belangrijke componenten van het mariene ecosysteem.
- De implementatie van de OSPAR-strategie mbt schadelijke stoffen (hazardous substances of HS-strategie) en eutrofiërende stoffen (EU-strategie). De doelstelling van de HS-strategie is om tegen 2021 het transport naar de zee van schadelijke stoffen tot background niveaus terug te dringen.

1862

Maatregel 2: overeenkomst met havenautoriteiten met als doel het samen uitwerken van maatregelen waardoor vervuiling van het mariene milieu vanuit de havens vermeden wordt.

Trekker: FOD Leefmilieu

Partner: Havens Zeebrugge en Oostende

Deadline: 2009

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ2, SBZ3

In uitvoering van de EU-richtlijn van 26 oktober 2005 betreffende het verhogen van de veiligheid van havens bereiden de havenautoriteiten reactieplannen voor. Ook de milieuveiligheidsaspecten zijn een onderdeel van deze reactieplannen. De zeehavens Zeebrugge en Oostende grenzen immers aan belangrijke beschermingszones; de daarin voorkomende vogelsoorten zijn gevoelig voor olieverontreiniging; sommige benthosoorten kunnen gevoelig zijn voor vervuilende stoffen als TBT. De verantwoordelijkheid van het federaal beleid mbt het mariene milieu en de expertise van de dienst Marien Milieu (opgebouwd met oa Civiele Bescherming) in verband met oliebestrijding maken deze maatregel uitvoerbaar.

1863

Maatregel 3: Vervolg van "Fishing for Litter"

Trekker: Haven Oostende

Partner: SDVO, FOD Leefmilieu

Deadline: 2009

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

Het project "Fishing for Litter" wordt in overleg met de Vlaamse bevoegde instellingen verder gezet. Dit project is een prioritaire actie die in de eindverklaring van de zesde Ministeriële Noordzeeconferentie (Göteborg, 2006) werd voorgesteld. Het betreft het aan wal brengen van afval op zee, dat vissers tijdens het vissen, mee in hun netten vangen. Hiervoor is sensibilisering nodig. Project kan geïmplementeerd worden door de opvangcapaciteit ter beschikking te stellen (zakken om aan boord mee te nemen), door transport van de zakken eens in de haven, en door het afval te sorteren en te analyseren. Deze sortering en analyse van de samenstelling zijn nodig om nu te aan OSPAR te kunnen rapporteren; deze maatregel is ook van belang in het kader van de toekomstige Europese Kaderrichtlijn Mariene Strategie. (Eventueel van belang voor rapportering als aanvullende maatregel om de chemische en ecologische kwaliteit in de kustwateren te verbeteren in het kader van de Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EC).

1864

1865
1866
1867

Maatregel 4: overeenkomst met de Dienst Zeevisserij en ILVO om maatregelen uit te werken om de negatieve impact van (boomkor)visserij op de mariene biodiversiteit waarvoor de Natura 2000 gebieden zijn ingesteld, te stoppen.

Trekker: FOD Leefmilieu

Partner: Vlaamse Gemeenschap,

Deadline: 2010

Gebieden: prioritair in Trapegeer-Stroombank wat boomkorvisserij betreft, daarnaast ook in SBZ1, SBZ2 en SBZ3.

De effecten de visserij op de biodiversiteit zijn summier in hoofdstuk 4 beschreven. In Habitatrichtlijngebieden die aangemeld zijn voor de bescherming van "permanent met zeewater van geringe diepte overstroomde zandbanken", heeft de boomkor een directe impact op de structuur en soorten van deze habitat en is het een probleem dat prioritair dient te worden aangepakt⁴². Daarnaast heeft visserij een impact op biodiversiteit (warrelnetvisserij, verminderd voedselaanbod, verstoring, etc.)

Het instellen van concrete maatregelen mbt de visserij valt onder de bevoegdheid vallen van het Vlaamse Gewest. Daarom wordt met de Dienst Zeevisserij van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het ILVO overleg opgestart om dit probleem samen in consensus op te lossen en er samen naar te streven om op termijn en stapsgewijs de schadelijke effecten van de (boomkor)visserij prioritair in Natura 2000 gebieden te stoppen.

Het is op de eerste plaats belangrijk dat de verschillende administraties erkennen dat bepaalde vormen van visserij een negatieve impact hebben op de Natura 2000 gebieden en dat maatregelen nodig zijn om de gunstige staat van instandhouding te garanderen.

Het is noodzakelijk dat in voldoende grote gebieden en in duidelijk erkenbare gebieden deze maatregelen worden geïmplementeerd. Het uitvoeren van dergelijke maatregelen in kleine gebiedsdelen leidt niet tot het te verwachten resultaat, daarenboven zijn maatregelen in kleiner gebieden moeilijk op te volgen.

Er is reeds een belangrijke hoeveelheid informatie vergaard (bvb WAKO project) om een reeks maatregelen voor te bereiden. Zonder volledigheid na te streven, kunnen een aantal aspecten in het overleg met de Vlaamse administraties in het overleg aan bod komen:

- Uitvoeren van een detailanalyse van het belang van de professionele boomkorvisserij in Trapegeer-Stroombank en Vogelrichtlijngebieden. Waar zijn de belangrijke conflictzones tussen (boomkor) visserij en bescherming van de mariene biodiversiteit?
- Welke compenserende stappen kunnen ondernomen worden (vb omschakeling van boomkorvisserij naar andere visserijtechnieken, pulskor voor de garnalvangst, ander vormen van netten,...)?
- Welke alternatieven bestaan er? Bij voorbeeld vissers de mogelijkheid te geven om via hengelsport inkomsten te verkrijgen.
- Financiering: hoe kunnen de voorgestelde maatregelen van het NOP Visserij een win-win situatie opleveren voor de mariene biodiversiteit en instandhouden van het Natura 2000 netwerk? Welke concrete mogelijkheden zijn er binnen NOP, INTERREG, LIFE, etc...?
- Internationale samenwerking promoten: in buurlanden stelt zich deze problematiek ook en worden maatregelen voorbereid (bvb EMPAS project, LIFE-Natuurprojecten, ICES workshops, ed.)

1868
1869
1870

⁴² Zie ook UK action plan for sublittoral sands and gravels (<http://www.ukbap.org.uk>)

1870
1871

Maatregel 5: samenwerking met de afdeling Natuur van de Vlaamse administratie en het Ministerie van Defensie om op geïntegreerde manier maximaal ruimte, rust en voedsel voor de zeevogels te bieden.

Trekker: FOD Leefmilieu

Partner: Vlaamse Gemeenschap, Ministerie van Defensie, Gebruikersgroepen, Coördinatiepunt Duurzaam Kustbeheer

Deadline: 2009

Gebieden: prioritair in SBZ1, SBZ2, SBZ3

Ruimte, voedsel en rust zijn van prioritair belang om waardevolle ornithologische gebieden te verkrijgen. Verscheidene zeevogelsoorten gebruiken zowel de zee als pleister- en foerageergebied als de natuurgebieden in de kustzone als broedplaats. Opzetten van het noodzakelijke overleg om knelpunten ivm ruimte, rust en voedsel onder de aandacht te brengen van verschillende actoren die op de zee actief zijn (scheepvaart, windenergie, visserij, recreatie, ...) en de gepaste maatregelen voor te stellen.

Het beleid om deze voorwaarden te bereiken is anderzijds gericht op de gebruikersovereenkomsten, waarin gebruikers zich engageren om beschermde vogelsoorten tijdens de periode van migratie niet te verstoren en waarin communicatie met gebruikers gepland wordt;

1872
1873
1874
1875

Operationele instandhoudingsdoelstellingen, monitoring en toezicht

Maatregel 6: project om volgens wetenschappelijke criteria operationele instandhoudingsdoelstellingen te formuleren.

Trekker: FOD Leefmilieu

Partners: Belspo, BMM, Universitaire instellingen

Deadline: 2009

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

Onderzoek opzetten om in functie van de invloeden op de habitat en aan de hand van de parameters relevante indicatoren te selecteren, de relevante monitoringstechnieken voor te stellen, de grenswaarden van de "gunstige staat van instandhouding" te bepalen, om aldus over de staat van instandhouding te rapporteren en het beleid, indien nodig, te herdefiniëren.

De EU-Habitatrichtlijn (art 1.e en i) definieert slechts in algemene termen de "gunstige staat van instandhouding" voor de habitattypen (inclusief de typische soorten van de habitattypen) en de soorten waarvoor de Natura 2000 gebieden zijn aangeduid. De "staat van instandhouding" van het habitatype en van de betreffende soort wordt bepaald door de som van alle invloeden op de habitat en de soorten met als parameters het natuurlijk areaal, de structuur en functie van de habitat of de populatiedynamiek, verspreidingsgebied en habitatgrootte van de soorten uit bijlage II of de "typische soorten" van een natuurlijk habitat.

De Vogelrichtlijn heeft geen definitie van "instandhoudingsdoelstelling" in de zin van de Habitatrichtlijn, maar stelt dat de vogelsoorten waarvoor de gebieden als SBZ zijn aangewezen alle nodige maatregelen genomen worden om de bedoelde vogelsoorten een voldoende gevarieerdheid van leefgebieden te bieden en een voldoende omvang van deze gebieden te beschermen, in stand te houden of te herstellen.

De voorgestelde onderzoek dient om de volgende aspecten te behandelen:

Voor structuur van de habitat: uitwerken van fysische en geologische indicatoren;

Voor de macrobentische gemeenschappen en hun functie: uitwerken van kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren (specifieke aandacht voor rifbouwers inbegrepen);

Voor de typische soorten (inclusief de vogelsoorten van de SBZs): uitwerken van kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren (en indien mogelijk linken met voedselbronnen);

1876
1877
1878
1879

Maatregel 7: opzetten van wetenschappelijk monitoringsprogramma.

Trekker: FOD Leefmilieu

Partners: Belspo, BMM, Universitaire instellingen

Deadline: 2009

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

Deze maatregel sluit nauw aan bij de voorgaande paragraaf mbt de instandhoudingsdoelstellingen

- Een kwalitatieve en kwantitatieve monitoring waardoor trends kunnen vastgesteld worden en deze kunnen gerelateerd worden aan menselijke activiteiten waardoor sturing van het beleid mogelijk is. Monitoring van de staat van instandhouding van de habitattypen (bijlage I) en soorten (bijlage II) van de habitatrichtlijn moet dus gebeuren aan de hand van duidelijke, meetbare referentiewaarden van de gunstige staat van instandhouding⁴³.
- Monitoring van de betreffende habitattypen en soorten vindt plaats over het gehele gebied en moet rekening houden met de milieudrukken;
- Monitoring heeft ook betrekking op de beschermingsmaatregelen in een beschermd gebied en op de effecten voor de doelsoorten en –habitats;

Het is noodzakelijk dat de indicatoren voorgesteld voor de Habitatrichtlijn geïntegreerd kunnen worden met deze van de Europese Kaderrichtlijn Water en de Europese Mariene Strategie. Deze maatregel kan naar analogie van de Kaderrichtlijn Water (KRW) opgevat worden. Wat het macrobenthos betreft, worden voor de KRW-monitoring vier parameters opgevolgd voor vier verschillende macrobentische gemeenschappen (totale biomassa, totale dichtheid, aantal soorten en soortensamenstelling). Deze gemeenschappen kunnen in bepaalde mate overgenomen worden voor het definiëren van de instandhoudingsdoelstellingen van de EU-Natuurrichtlijnen. Er dient met name voor de verdere toepassing van de EU-Habitat en Vogelrichtlijn nog bepaald te worden met welke frequentie de parameters dienen gebruikt te worden en of er voor de instandhoudings-doelstellingen een (soort)specifiekere opvolging noodzakelijk is.

Om de monitoring operationeel te maken is het nodig deze algemene instandhoudingsdoelstelling voor de beschermde vogelsoorten waarvoor de SBZ zijn aangewezen te kwantificeren

1880
1881

Maatregel 8: het toezicht verbeteren

Trekker: FOD Leefmilieu

Partners: Scheepvaartpolitie, Marinecomponent van het Min Defensie, BMM, Structuur Kustwacht, MDK, Dienst Zeevisserij

Deadline: 2009

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

Toezicht op zee is verdeeld tussen federale en gewestelijke instanties en de verschillende bevoegdheden mbt activiteiten die een effect kunnen hebben op de mariene beschermde gebieden of de beschermde zijn gekend (zie oa MIRA 2006).

Het nultolerantiebeleid mbt de pollutie van het mariene milieu heeft zijn vruchten afgeworpen en maakt gebruik van een samenwerking tussen Federale en Vlaamse instanties. De partners maken in overleg met de FOD Leefmilieu afspraken om het toezicht van mariene Natura 2000 gebieden in het BNZ te optimaliseren.

⁴³ EC DG ENV. Note to the habitats Committee. Subject: Assessment, monitoring and reporting of conservation status – preparing the 2001-2007 report under Article 17 of the Habitats Directive (DocHab-04-03/03 rev.3)

1882
1883
1884
1885

Doelgerichte communicatie om de mariene biodiversiteit te beschermen

Maatregel 9: uitwerken van een communicatiestrategie en oprichten van een lokaal steunpunt aan de kust

Trekker: FOD Leefmilieu

Partners: BMM, VLIZ, Coördinatiepunt Duurzaam Kustbeheer

Deadline: 2012

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

Om het draagvlak voor maatregelen ter bescherming van mariene beschermde gebieden te vergroten is een breed draagvlak nodig bij de bevolking, inclusief de socio-economische sectoren die van de kust- en zee leven.

Het is belangrijk dat de Dienst Marien Milieu van de federale overheid meer aan de kust aanwezig is om marien beleid met betrekking tot beschermde gebieden op te volgen.

Er is noodzaak aan een lokaal steunpunt van waaruit op permanente basis met lokale instellingen kan samengewerkt worden om communicatie te verzorgen, beleidsmaatregelen te implementeren, toezicht te coördineren.

Er is nood aan een actieplan om de communicatiestrategie uit te werken:

- Welke boodschappen en technieken zijn voor welke doelgroepen het meest opportuun (informatiepanelen, website, folders, artikels in lokale pers, De Grote Rede, ...)?
- Met wie wordt voor welke doelstellingen best samengewerkt (provincie, kustgemeenten, Coördinatiepunt Duurzaam Kustbeheer, Vlaams Instituut voor de Zee, ...)?
- Wanneer worden de doelgroepen benaderd?
- Welke financiële middelen zijn nodig en voorhanden? (LIFE, INTERREG, private fondsen ...)
- Tenslotte is het nodig om indicatoren te ontwikkelen om de communicatiestrategie te evalueren.

1886
1887

Maatregel 10: samenwerking met de gebruikersorganisaties

Trekker: FOD Leefmilieu

Partners: Coördinatiepunt Duurzaam Kustbeheer

Deadline: 2008

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

De gebruikers zijn voor de federale overheid een prioritaire partner. Door hun netwerk van leden en klanten vormen ze een noodzakelijke schakel in de communicatie.

Het doel van de gebruikersovereenkomst is de bestaande regelgeving mbt de mariene beschermde gebieden en beschermde soorten te respecteren en door goed overleg de betrokkenheid van de leden en klanten bij het beheer van de mariene beschermde gebieden te verbeteren. De gebruikersovereenkomsten zijn een kans om van de gebruikers "guardians of the sea" te maken.

- De federale overheid wenst met de bestaande gebruikers overeenkomsten af te sluiten voor een periode van drie jaar, beginnend op de dag dat de Minister het beleidsplan goedkeurt;
- De federale overheid erkent het recht van de gebruikers om de beschermde gebieden, binnen het wettelijk kader, op een duurzame manier te gebruiken;
- Er worden gesprekken opgestart om met nieuwe gebruikersgroepen overeenkomsten af te sluiten;
- Er komen in de volgende overeenkomst geen bijkomende beperkingen voor de gebruikers;
- De federale overheid wenst de communicatie met de gebruikers beter te structureren. Dit betekent opzetten van eenvoudige procedures, meerdere malen per jaar overleggen tussen gebruikers en DG 5 om de overeenkomsten te evalueren, de gebruikers ondersteunen bij hun

communicatie met hun leden en klanten. De federale overheid legt hiervoor de nodige middelen vast.

1888
1889

Maatregel 11: oprichten van een wetenschappelijke adviescommissie

Trekker: FOD Leefmilieu

Partners: -

Deadline: 2009

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

Om de federale overheid te ondersteunen in het beleid met betrekking tot mariene beschermde gebieden wordt een wetenschappelijk adviescommissie opgericht. Deze commissie kan ook de taak op zich nemen van de beheerscommissie die voor het beheer van een gericht marien reservaat door de Minister wordt ingesteld (art 9§2 MMM-wet).

Deze adviescommissie heeft een adviserende bevoegdheid ivm maatregelen voor beschermde mariene gebieden die in uitvoering van de federale regelgeving geïmplementeerd worden. De Commissie levert wetenschappelijk advies voor de uitvoering van de beheer- en instandhoudingswerken en is samengesteld uit deskundigen inzake mariene natuur en leden zetelen voor een beperkte duur (vb 3 jaar).

1890

Aandacht voor andere relevante maatregelen en initiatieven

1891
1892 Het beleid mbt de mariene beschermde gebieden mag niet uit het oog verliezen dat ook
1893 ander belangrijke flankerende maatregelen moeten ontwikkeld worden.

1894

Maatregel 11: naar een nieuwe afbakening van Vogelrichtlijngebieden

Trekker: FOD Leefmilieu

Partners: INBO, BMM

Deadline: 2012

Gebieden: SBZ1, SBZ2, SBZ3

Op basis van vogeltellingen door het INBO kan gesteld worden dat de hele kuststrook van het BNZ van internationaal ornithologisch belang is. Er wordt aan wetenschappelijke instellingen gevraagd om op basis van de beschikbare informatie een kaart op te stellen om de vogelrichtlijngebieden te herafbakenen. De wetenschappelijk adviesraad kan zich vervolgens buigen over een voorstel aan de Minister.

1895

Maatregel 12: actieplan voor bedreigde soorten in het BNZ

Trekker: FOD Leefmilieu

Partners: BMM, INBO

Deadline: 2012

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

Een aantal internationaal bedreigde soorten zijn in het BNZ door de wetgeving beschermd. De BMM monitort mariene zoogdieren in BNZ, het INBO voert op een gestandaardiseerde manier zeevogeltellingen uit.

De federale overheid wenst met beide instellingen en in overleg met betrokken sectoren een actieplan voor te bereiden om aan de bedreigde soorten de nodige bescherming te geven.

1896
1897

1897

Maatregel 13: een klare en duidelijke regelgeving

Trekker: FOD Leefmilieu

Partners: -

Deadline: 2012

Gebieden: Trapegeer-Stroombank, SBZ1, SBZ2, SBZ3

Er wordt een *ad hoc* groep opgesteld om juridische problemen in de regelgeving mbt soorten- en bescherming en natuurlijke habitats te analyseren en oplossingen voor te stellen.

Hierbij kunnen een aantal problemen prioritair besproken worden, zoals bvb.:

- de discrepantie tussen de soorten vermeld als doelsoorten in het KB ter instelling van de beschermde gebieden en deze vermeld in de Natura 2000 standaard gegevensformulieren. De interpretatie van de 1% norm van vogelsoorten in het BNZ mbt afbakening van vogelrichtlijngebieden. Een advies van de wetenschappelijke adviesraad zal gevraagd worden om tot een coherente lijst van doelsoorten te hebben (KB instelling beschermde gebieden en Natura 2000 formulieren).
- De problematiek ivm het opleggen van bijkomende beperkende maatregelen in Natura 2000 gebieden. Door in het KB van 14 oktober 2005 duidelijk te vermelden dat deze activiteiten zoals toezicht en controle, monitoring en wetenschappelijk onderzoek, militaire activiteiten, zeevisserij, de loodsdiensten en de bebakeningsdiensten van en naar de havens, de reddings- en sleepdiensten op zee en het baggeren niet kunnen verboden worden is volgens Cliquet en Decler (2007) dit het KB strijdig is met artikel 6 van de Habitatrichtlijn.
-

1898

1899

1900
1901
1902
1903
1904

1905

1906

1907

1908
1909
1910

1911
1912

1913

1914
1915

1916
1917

1918
1919

1920
1921
1922
1923
1924
1925

1926
1927
1928
1929

1930
1931
1932
1933
1934
1935

1936

1937

AFKORTINGEN en VERKLARENDE WOORDENLIJST

BMM	Beheerseenheid Mathematisch Model van de Noordzee en Schelde Estuarium
EVF	Europees Visserijfonds
GVB	Gemeenschappelijk Visserijbeleid
ICES	International Council for the Exploration of the Seas
MMM-Wet wijziging	Wet houdende wijziging van de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België. Wet van 17 september 2005. BS 13.10.2005.
MMM-Wet	Wet ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België. Wet van 20 januari 1999. BS 12.03.1999.
zeemijl	zeemijl of "nautical mile" (1 zeemijl = 1852 m)
EU-Vogelrichtlijn	Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand.
EU-Habitatrichtlijn	Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 28 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.
SBZ	Speciale Beschermingszone, gebied aangeduid als te beschermen gebied voor de vogelsoorten, conform de bepalingen van de EU-Vogelrichtlijn.
MDK	Agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. MDK bestaat uit de volgende afdelingen (: Afdeling Vlaamse Nautische Autoriteit, Afdeling Beleid Havens, Waterwegen en Zeewezen, Dienst Afzonderlijk Beheer (DAB) Vloot, DAB Loodswezen, Afdeling Maritieme Toegang, Afdeling Kust en Afdeling Scheepvaart-begeleiding.
OSPAR HS Strategy	Schadelijke Stoffen strategie van de Oslo-Paris Conventie (1992). De OSPAR HS Strategie heeft o.a. tot doel om tegen 2020 het transport van schadelijke stoffen naar het mariene milieu te stoppen. Zie website: www.OSPAR.org
OSPAR EU Strategy	Oslo-Paris Conventie (199E) Eutrofiëring strategie. De OSPAR Eutrophication Strategie heeft tot doel om eutrofiëring te bestrijden om aldus tegen 2010 een gezond marien milieu te krijgen en te behouden waar geen eutrofiëring optreedt. Hierbij wordt in de "Common Procedure for the Eutrophication Status of the OSPAR Maritime Area" bepaald hoe de eutrofiëring van kustwateren gemeten kan worden.

1938 **Literatuur**

- 1939
- 1940 Anon. 2006a. National Belgian Report on the implementation of Recommendation 2002/413/EC:
1941 Integrated Coastal Zone Management. / Nationaal Rapport van België inzake aanbeveling
1942 2002/EC/13 Geïntegreerd Kustzonebeheer. / Rapport national de la Belgique sur la mise en
1943 oeuvre de la Recommendation 2002/214/ EC. MNZ Steering Committee/Coordination Centre for
1944 the Integrated Coastal Zone Management: Belgium: 40p.
- 1945 Anon. 2007. Nationaal Strategisch Plan voor de Belgische Visserijsector – Plan stratégique national
1946 pour le secteur de la pêche belge. 52p.
- 1947 Blyth, R.E., Kaiser, M.J., Edwards-Jones, G., Hart, P.J.B., 2004. Implications of a zoned fishery
1948 management system for marine benthic communities. *Journal of Applied Ecology* 41, 951-961.
- 1949 Camphuysen, K en G. Peet. 2007. *Walvissen en dolfijnen in de Noordzee*. Fontaine Uitgevers BV.
1950 ISBN-10: 90 5956 2216: 159 p.
- 1951 Cliquet, A. en Decler, K. 2007. Natura 2000 in Belgische Noordzee: meer dan een “papieren”
1952 bescherming? *De Levende Natuur*. 108(6): 270-272.
- 1953 Collie, J.S., Hall, S.J., Kaiser, M.J., Poiner, I.R., 2000. A quantitative analysis of fishing impacts on
1954 shelf-sea benthos. *Journal of Animal Ecology* 69, 785-798.
- 1955 Courtens, W. en E.W.M. Stienen. 2006. Marine biological valuation of seabirds in the Belgian Part of
1956 the North Sea. INBO rapport A.2005.122: 25p
- 1957 Courtens, W.; Stienen, E.W.M.; Vanermen, N. 2006b. Zeevogels en zeezoogdieren van de Vlake van
1958 de Raan, in: Coosen, J. et al. (Ed.) (2006). Symposium: The Vlake van de Raan revisited,
1959 Oostende, 13 October 2006. VLIZ Special Publication, 35: pp. 59-72.
- 1960 Decler, K. (Ed.). 2007. Europees beschermde natuur in Vlaanderen en het Belgisch deel van de
1961 Noordzee: habitattypen, dier- en plantensoorten. Mededelingen van het Instituut voor Natuur- en
1962 Bosonderzoek, 2007(1). Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek: Brussel : België. ISBN 978-90-
1963 403-0267-1. 584 pp.
- 1964 Degraer, S., V. Van Lancker, G. Moerkerke, G. Van Hoey, K. Vanstaen, M. Vincx, en J.P. Henriët.
1965 2003. Evaluation of the ecological value of the foreshore: habitat-model and macrbenthic side-
1966 scan sonar interpretation: extension along the Belgian Coastal Zone. Final Report. Ministry of the
1967 Flemish Community, Environment and Infrastructure Department. Waterways and Marine Affairs
1968 Administration – Coastal Waterways. 63 pp.
- 1969 Degraer, S. J. Wittoeck, W. Appeltans, K. Cooreman, T. Deprez, H. Hillewaert; K. Hostens, J. Mees,
1970 W. Vanden Berghe & M. Vincx. 2006. De Macrobenthos atlas van het Belgisch deel van de
1971 Noordzee. Federaal Wetenschapsbeleid D/2005/1191/5. 164 pp.
- 1972 Derous S., Verfaillie E., Van Lancker V., Courtens W., Stienen E.W.M., Hostens K., Moulaert I.,
1973 Hillewaert H., Mees J., Deneudt K., Deckers P., Cuvelier D., Vincx M., Degraer S., 2007, *A*
1974 *biological valuation map for the Belgian part of the North Sea: BWZee, Final report*, Research in
1975 the framework of the BELSPO programme “Global chance, ecosystems and biodiversity” – SPSP
1976 II, March 2007, pp. 99 (+ Annexes).
- 1977 EC 2000. Het beheer van “Natura 2000”-Gebieden. De bepalingen van artikel 6 van de habitatrichtlijn
1978 (Richtlijn 92/43/EEG). 69p.
- 1979 EC 2006. Guidelines for the establishment of the Natura 2000 network in the marine environment.
1980 Application of the Habitats and Birds Directives. 101 pg. + Appendices.
- 1981 ETC-Biodiversity. 2007. Report under article 17 of Council Directive 92/43/EEC: first QA/QC Report
1982 for Belgium. 60 p.
- 1983 Evans, P. G.H. 2008. Offshore wind farms and marine mammals: impacts & methodologies for
1984 assessing impacts. Proc. Of the ASCOBANS/ECS Workshop, European Cetacean Society’s 21st
1985 Annual Conference, San Sebastian. 21st April, Spain 2007, ECS Publication Series n° 49: 68p.
- 1986 Haelters, J. 2007. Walvisachtigen in Belgische wateren: vreemde luizen of toch niet? *De Grote Rede*,
1987 20:2-7.

- 1988 Haelters, J., F. Kerckhof, en E.W.M. Stienen. 2003. Het Tricolor-incident: de gevolgen voor
1989 zeevogels in de Belgische zeegebieden. Rapport van de Beheerseenheid van het Mathematisch
1990 Model van de Noordzee (BMM/KBIN), Brussel, 36p.
- 1991 Haelters, J., L. Vigin, E.W. Stienen, S. Scoryn E. Kuijken, T. Jacques. 2004. Ornithologisch belang
1992 van de Belgische Zeegebieden. Identificatie van mariene gebieden die in aanmerking komen als
1993 Speciale Beschermingszones in uitvoering van de Europese Vogelrichtlijn. Bull. Kon. Belg. Inst.
1994 Natuurwetenschappen. Vol. 74. Suppl. 91pg.
- 1995 Haelters, J. en F. Kerckhof. 2006. Strandings van Bruinvissen tussen 1995 en 2006 (31 mei):
1996 doodsoorzaken. Nota KBIN (BMM), sectie 15, 9 juni 2006, 5p.
- 1997 Haelters, J., F. Kerckhof, en J-S. Houziaux. 2007. De aanduiding bvan mariene beschermde
1998 gebieden in de Belgische Noordzee. Een mogelijke uitvoering van OSPAR Aanbeveling 2003/3
1999 door België. Federaal Wetenschapsbeleid, Instituut voor Natuurwetenschappen, Beheerseenheid
2000 van het Mathematisch Model van de Noordzee (BMM), Brussel, 46p.
- 2001 ICES, 2007a. Environmentally Sound Fisheries Management in Protected Areas. ICES/BfN-project,
2002 interim report 2006. 107p
- 2003 ICES, 2007b. Report of the Working Group on Ecosystem Effects of Fishing Activities (WGECO).
2004 Copenhagen (Denmark).
- 2005 Kaiser, M.J., Clarke, K.R., Hinz, H., Austen, M.C.V.S., Somerfield, P.J., Karakakkis, I., 2006. Global
2006 analysis of response and recovery of benthic biota to fishing. . Mar. Ecol. Progr. Ser. , 1-14.
- 2007 Maes, F., A. Cliquet, S. Degraer, S. Deros, B. De Wachter, F. Douvere, D. Leroy, J. Schrijvers, V.
2008 Van Lancker, E. Verfaillie, A. Volckaert. 2005. Gaufre. Een zee van ruimte. Naar een ruimtelijk
2009 structuurplan voor een duurzaam beheer van de Noordzee. Federaal Wetenschapsbeleid.
2010 D/2005/1191/18: 204 p.
- 2011 Malfait, H. en K. Belpaeme (red.). 2007. Het kustkompas, indicatoren als wegwijzers voor een
2012 duurzaam kustbeheer. Coördinatiepunt Duurzaam Kustbeheer. Oostende, 80p.
- 2013 MIRA (2006) Milieurapport Vlaanderen, Achtergronddocument 2006, Kust & zee, Goffin A.,
2014 Lescrauwaet A.-K, Calewaert J.-B., Mees J., Seys J., Delbare D., Demaré W, Hostens K.,
2015 Moolaert I., Parmentier K., Redant F., Mergaert K., Vanhooreweder B., Maes F., De Meyer P.,
2016 Belpaeme K., Malfait H., Degraer S., De Maerschalck V., Deros S., Gheschiere T.,
2017 Vanaverbeke J., Van Hoey G., Kuijken E., Stienen E., Haelters J., Kerckhof F., Overloop S.,
2018 Peeters B., Vlaamse Milieumaatschappij, www.milieurapport.be
- 2019 Paelinckx, D en L. De Bruyn. 2007. Bepaling van de staat van instandhouding van de Natura 2000
2020 habitats en soorten voor de Belgisch Atlantische biogeografische regio. Synthese. INBO. A. 2007.
2021 77: 32p
- 2022 Paschen, M., Richter, U., Köpnick, W., 1999. Trawl Penetration in the Seabed (TRAPESE).
- 2023 Pérez-Ruzafa, A., E. Hoffmann, J. Bonvœur, J.A. Garcia-Charton, C. Marcos, F. Salas, T.K.
2024 Sørensen, and O. Vestergaard (Eds.). 2007 European Symposium on marine protected areas as a
2025 tool for fisheries management & ecosystem conservation. Emerging Science and interdisciplinary
2026 approaches. Abstract Book. Empafish and Protect projects, Editum, Murcia: 330p.
- 2027 Philippart, C. J. M. 1998. Long-term impact of bottom fisheries on several by-catch species of
2028 demersal fish and benthic invertebrates in the south-eastern North Sea. ICES Journal of Marine
2029 Science, 55: 342–352.
- 2030 Rabout, M., U. Braeckman, F. Hendrickx, M. Vincx, S. Degraer. 2007. Experimental beam trawling in
2031 *Lanice conchilega* reefs: impact on the associated fauna. Fish. Res., doi:10.1066/J.fishres.
2032 2007.10.009.
- 2033 Redant, F. en H. Polet. 2002. De garnaalvisserij: een kustgebruikersgroep met kopzorgen. De Grote
2034 Rede. 5:13-17.
- 2035 Stienen, E.W.M. en E. Kuijken. 2003. Het belang van de Belgische zeegebieden voor zeevogels.
2036 Rapport IN.A.2003.308: 33p.
- 2037 Van Hoey, G, S. Degraer, M. Vincx. 2004. Macrobenthic communities of soft-bottom sediments at the
2038 Belgian Continental Shelf. Estuarine, Coastal and Shelf Science, 59: 601-615.

2039 Vorberg, R. 2000.Effects of shrimp fisheries on reefs of *Sabellaria spinulosa* (Polychaeta). ICES J.
2040 Mar. Sci. 57, 1416-1420.